

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

PROLETARYANIN ALTERNATİFİ

GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİ

• Sınıf
Mücadelesinde
Yeni Bir
Dönem

• Amerikan
Hegemonyası
Ve Askeri
Yayıma-1

• UPS
İşçisi
Kazanacak

• Nurhak'ta
Yanan
Ateş
Sönmeyecek

• 26 Mayıs
Eylemleri

• Şerzan
Kurt
Ölümsüzdür

26 Mayıs 2010

SINIF MÜCADELESİNDE YENİ BİR DÖNEM

Zaten tüm kitle gücünün kendisini bir iki eylemde ortaya koymasına beklenemez. Gerçek yaşamda da durum böyle değildir. Ne Newroz, ne 1 Mayıs, ne genel grev sisteme karşı harekete geçen bütün kitleleri kapsayamaz. Böyle bir bakış, hareketin gücü ve boyutları hakkında bizi yanıltır. Gerçek kitle gücü ve hareketin gerçek boyutları bunun çok daha ötesindedir. Hareketin gerçek boyutlarını kavramak için, aynı tarihsel dönemde yapılan bütün eylemleri, etkinlikleri, toplantıları vb. gözönünde tutmak gerekiyor

Devrimci yükseliş, geniş halk kitlelerinin katılımıyla güçleniyor ve daha ileri noktalara doğru yol alıyor. Hareketin devrime yönelimi geri döndürülemez bir süreçtir. Süreç devrimci etkisini hissettirdikçe, toplumsal uzlaşmacılar da hareketi geri çekmek, en geri mücadele çizgisinde tutmak için çabalarını o kadar artırıyorlar. Artık hiç kimse bulunduğu noktada uzun süre kalamıyor. Ya ileriye, devrime yönelmek zorundasın ya da geriye gitmek, burjuvaziye hizmet etmek zorundasın. Sınıf savaşımı başka bir yol tanımıyor.

Sistemi aşmayan istemler ileri sürmek ve bunda ısrarlı olmak, daima uzlaşma çizgisinde yürümek küçük burjuvazinin hareket biçimidir. O bunu, rastlantısal, geçerken, öylesine yapmıyor; bilerek, sınıf uzlaşmacı politikası gereği olarak davranıyor. Proletaryayla burjuvazi arasındaki uzlaşmaz sınıf çelişkileri ne derece keskinleşirse keskinleşsin, küçük burjuva hareket, çelişkileri uzlaştırma arzusundan hiç vazgeçmez. Ama görmüyorlar ki, çelişkilerin kendi gelişimi, sınıf savaşımının şiddetlenmesi ve devrimci patlama, tüm bu uzlaşma girişimlerini havaya uçuruyor. Gerçek yaşamda gelişmeler ne olursa olsun, küçük burjuva unsurlar, kendi sınıfları uzlaştırma hayalinden vazgeçmezler.

Küçük burjuvazi kendi durumunun teorisini yapıyor. Küçük burjuvazinin sınıf konumundan hareket eden sosyal reformist ve oportünist hareketler, devrimi gerçekleştirmeyi bugünün bir görevi olarak göze alamadıkları için, devrimci durum yok, evrimci durum var diyorlar. Kavramıyorlar ki, politik devrimi gündeme getiren, toplumsal devrimi kaçınılmaz yapan kapitalist toplumun çelişkileri içindeki evrimidir. Burjuva toplumun ilerlemesinin, karşıtlık-

lar içindeki gelişmesinin zorunlu olarak vardığı yer devrimdir. Evrimciler, burjuva düzen sınırları içindeki her türlü değişikliği desteklerler, ama toplumsal ilişkilerde en ileri, en köklü ve en derinlikli değişiklik demek olan devrime karşı çıkarlar. Ve yine anlamıyorlar ki, devrimle yeni bir toplumsal düzene geçilmeden, insanlar ellerindekileri de yitirirler. Bu yüzden devrimle yeni bir topluma geçmek bir ölüm kalım sorunuudur.

Küçük burjuva politik hareket çelişkileri uzlaştırmak için nasıl bir çaba harcarsa harcarsın, çelişkilerin gelişimi kendi kaçınılmaz sonuçlarını yaratır. Uzlaşmacı hareketlerin son yirmi yılda sınıf çatışmalarını en alt düzeye çekmek için gösterdiği tüm gayretlere karşın, sınıf çatışmaları bu dönem en şiddetli ve en yüksek düzeye çıktı. Kitlelerin Türkiye ve Kürdistan'da yıllarca devlet güçleriyle doğrudan çatışmasının devrimci anlamını ortaya koyamadılar. Devrimci kitleler girdikleri yürekli doğrudan eylemlerle, devrimci mücadele biçimiyle, devrimci niteliğin sadece az sayıdaki devrimcinin niteliği olmayıp yaygın bir nitelik haline geldiğini gösterdiler. Emekçi sınıflar dünyanın en baskıcı ve en katliamcı politik düzenlerinden biriyle yıllar boyu savaştı. Kitleler oportünist ve reformist hareketlerin tüm korkakça tavsiyelerine rağmen, cesaretlerini yitirmeden savaşa devam etti. Kitleler, savaşa devrimci biçimler vermeden sonuca ulaşamayacaklarını dünya proletaryasının deneyimlerinden ve kendi deneyimlerinden biliyorlar.

Bu çevreler bizi, yaşamın olgularını dikkate almamakla eleştirirler. Onlar bunu söylerken, sosyo-politik olgulara basit olarak, sıradan bir biçimde baktıklarını kabul etmiş oluyorlar. Marksistler ise, tüm toplumsal ve politik olgulara, devrimci bir tarzda bakıyorlar. Devrimci bir tarzda bakmadan, bu topraklarda on yıllardır süren son derece şiddetli savaşın gerçek anlamını, devrimci anlamını ortaya koyamazsın. Bu kaçınılmaz savaş, toplumun önüne ekonomik, toplumsal, tarihsel ve politik gelişmeler tarafından konulmuştur. Sistemin iç çelişkileri tarafından gündeme getirilmiştir. Boyutlanan sınıflar savaşı, çelişkilerin uzlaşmayla değil, ancak devrim yoluyla çözüleceğini ifade ediyor. Devrimin gerçek koşulları nesnel gelişmeler tarafından oluş-

turulmuştur. Devrimci sınıf savaşı, bu koşulları devrime çevirecektir.

Kitlelerin devrimcileştiğinin en açık kanıtı, devrimci kitle eylemleridir. Faşist devlet terörünün senelerce var olduğu bu topraklarda, halklar egemen sınıf ve baskı toplumuna karşı sık sık ayaklanmışlardır. Bugünün ayırt edici özelliği ise devrimci kitle eylemlerinde belirgin bir artışın görülmesidir. Diğer dönemlere göre, daha da öne geçmesidir. Tekelci sermayenin ve faşist devletin emekçilere ve Kürt halkına karşı saldırılarının azgınlaşması, kaçınılmaz olarak geniş kitleleri devrimci eylemlere itiyor. Emekçiler daha deneyimli ve bilinçli hareket ediyor. Burjuvaziyle kavraya daha donanımlı giriyorlar. Devrimci kitle eylemleri daha örgütlü ve bilinçli bir davranışın ürünü olarak ortaya çıkıyor.

Devrimci kitle eylemlerinin etkileyici iki örneği, Newroz ve 1 Mayıs (Taksim) oldu. Her iki eylem hem katılanların sayısındaki artış ve hem de coşku bakımından tam bir devrimci patlamadır. Birikmiş öfkenin patlamasıdır. Oluşmuş devrimci öfkenin patlamasıdır. Ama her patlama daha büyük ve daha etkin patlamaları ateşliyor. Devrimci patlamalar kendini yalnızca belli başlı büyük eylemlerde göstermiyor. Kitlelerin devrimci eylem içinde olduğunu gösteren sayısız eylem oluyor. Zaten tüm kitle gücünün kendisini bir iki eylemde ortaya koymasına beklenemez. Gerçek yaşamda da durum böyle değildir. Ne Newroz, ne 1 Mayıs, ne genel grev sisteme karşı harekete geçen bütün kitleleri kapsayamaz. Böyle bir bakış, hareketin gücü ve boyutları hakkında bizi yanıltır. Gerçek kitle gücü ve hareketin gerçek boyutları bunun çok daha ötesindedir. Hareketin gerçek boyutlarını kavramak için, aynı tarihsel dönemde yapılan bütün eylemleri, etkinlikleri, toplantıları vb. gözönünde tutmak gerekiyor. Üstelik tüm öfkeli kitle de henüz harekete geçirilmiş değildir. Fakat büyüyen eylemlerin etki alanı sürekli genişliyor. Devrimci mücadele her geçen gün yeni güçleri harekete geçiriyor ve kendine çekiyor.

Leninist Parti 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmak için her kez bir ölüm

kalım savaşı verdi. Taksim'de ısrarın, devrimde ısrar olduğunu söyledi. Kuşatma altında olan 1 Mayıs Alanı'nı her yıl ele geçirme militanlığı ve kararlılığı, devrimci kararlılığın somut bir ifadesidir. 2010 1 Mayıs'ında yüz binlerin Taksim'e çıkması yalnızca geçmişi anmak değildir. Büyük emekçi kitleler devrimci kararlılığını, devrimi gerçekleştirme azmini orada güçlü bir biçimde göstermiştir. Taksim'deki büyük eylemin işçi sınıfı için nasıl bir devrimci anlamı olduğunu kavramak için olaylara devrimci biçimde bakmak gerekiyor. Ancak proletaryanın kurtuluşu bakışıyla bakıldığında Taksim'in devrimci anlamı görülecektir.

Taksim'de gerçekleşen 1 Mayıs'la birlikte sınıf mücadelesi yeni bir döneme girmiştir. Sınıflar mücadelesinde yeni bir dönem önceki dönemle bir bıçak kesigi gibi ayrılmaz. Bir süre bir iç içelik söz konusudur. Daha önce ortaya çıkan pek çok olgu, gelişme ve başlamış olan süreç, yeni dönemle birlikte daha belirginleşir ve öne çıkar. 1 Mayıs'a dek toplumu sarsan çok sayıda büyük eylem oldu. Sadece son

Uzlaşmacı bir çizgiyle devrimci hedefler gerçekleştirilemez. Devrimci mücadele görevleri ancak, gerçek ve içten bir devrimci eylem çizgisiyle başarıya ulaşabilir. Proletaryanın gerçek devrimci çizgisi, bu dönemde işçilerin, emekçilerin daha geniş bir kesimini etkisi altına alacaktır. Ama kitlelerin devrimci önderliği kendiliğinden bir sürecin sonucu olmayacaktır. Bunun için proletaryanın devrimci sınıf partisinin çabası ve mücadelesi gerekmektedir. Sınıf mücadelesi, devrimci önderlikle zafere ulaşacaktır.

bir yıl içinde bile milyonların sürekli hareketi, mücadelesi görkemli gösterileri gerçekleştirdi. Tekel işçilerinin eylemleri gibi çoğu çatışma içinde geçti. Elbette tüm bu sayısız devrimci eylemin sıçrama yaptığı, niceliğin niteliğe dönüştüğü bir noktaya varacaktı ve varmak zorundaydı. 1 Mayıs tüm bu eylemleri, sınıf mücadelesini daha ileriye götürdü. 1 Mayıs'ın ayırt edici özelliği faşizme ve sermayeye karşı yıllarca verilen çetin ve şiddetli savaşın, en sonunda zafere ulaşmasıdır. Sokakta kazanılan bir zafer olmasıdır. Yeni dönem devrimci mücadelenin ulaştığı ileri düzeydir.

Bu dönemin özellikleri ana çizgileriyle şunlardır: Birincisi, şimdiye kadar harekete geçmeyen kitlelerin devrimci eylemlerin etkisiyle ve koşulların zorlamasıyla harekete geçmesi, devrimci mücadelenin daha geniş bir kitleye dayanması, devrimci kitle eylemlerinin belirgin olarak öne çıkması; ikincisi, ayaklanma koşullarının hızla olgunlaşması, ayaklanmanın aynı çabuklukla gündeme gelmesi; üçüncüsü, her iki gelişmenin sonucu olarak, devrimci kitle eylemlerinin iktidarı ele geçirme hedefine yönelme eğilimi göstermesi; dördüncüsü, devrim zorunluluğunun geniş kitlelerce anlaşılacağı koşulların ortaya çıkması, Geçici Devrim Hükümeti'nin öneminin daha iyi anlaşılması.

Böylesine son derece devrimci bir hedef ve devrimci görevler reformizmin, oportünizmin uzlaşmacı ve geri çizgisiyle yaşama geçirilebilir mi, bir fırtına gibi esen devrimci eylem dalgası, bir devrime dönüştürülebilir mi? Uzlaşmacı bir çizgiyle devrimci hedefler gerçekleştirilemez. Devrimci mücadele görevleri ancak, gerçek ve içten bir devrimci eylem çizgisiyle başarıya ulaşabilir. Proletaryanın gerçek devrimci çizgisi, bu dönemde işçilerin, emekçilerin daha geniş bir kesimini etkisi altına alacaktır. Ama kitlelerin devrimci önderliği kendiliğinden bir sürecin sonucu olmayacaktır. Bunun için proletaryanın devrimci sınıf partisinin çabası ve mücadelesi gerekmektedir. Sınıf mücadelesi, devrimci önderlikle zafere ulaşacaktır.

C.DAĞLI

AMERİKAN HEGEMONYASI VE ASKERİ YAYILMA

I-Rusya'nın Kuşatılması

ABD'de "değişim" sloganıyla devlet başkanı seçilen Barack H. Obama işbaşına geleli bir yıldan fazla oldu. "Değişim" sözünün süslü, hoş ama boş bir laftan öne bir şey olmadığı bu süreçte iyice açığa çıktı. Bir yılı aşan bu süreçte iki olgu ön planda yer aldı. Birincisi, emperyalizmin kendi tarihinde gördüğü en büyük ekonomik, politik ve toplumsal kriz ve ikincisi de emperyalizmin ve ABD'nin bu süreçte yıkılmaya başlayan hegemonyasını yeniden kabul ettirme ve dünyaya hakim olma çabaları.

Krizde dair daha önce birçok defa yazıldığı için bu yazıda daha çok diğer yan üzerinde duracağız. Ancak şunu söylemeden geçmek de doğru değil. ABD, kendi hegemonyasını emperyalist-kapitalist dünyaya İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonunda kabul ettirdi. Bu dönemde, dünyada üretilen toplam toplumsal üretimin % 60'tan fazlası ABD tarafından üretiliyordu. Bu muazzam ekonomik güce dayanarak ABD, "dünya pazarlarının zorbası" konumuna geldi ve hegemonyasını kabul ettirdi. Şimdi bu ekonomik gücünden çok uzak. Dünyanın en borçlu ülkesi durumunda. Bu koşullarda hegemonyasını giderek kaybeden ABD, bu sefer salt askeri gücüne dayanarak egemenliğini sürdürmeye yöneldi.

İkinci Emperyalist Savaş'tan soğuk savaşa kadar geçen birkaç yıllık kısa dönemde ABD'de egemen olan eğilim, dünyadaki askeri üslerin azaltılması yönündeydi. 1949'a kadar Pasifik'te savaş öncesi dönemde var olan üslerinin sayısını yarıya kadar azaltmıştı. Ancak bu eğilim 1950'de Kore Yarımadası'ndaki bölünmeyi doğuran savaşla birlikte sona erdi. Tek fark bu kez üslerin büyük bölümünün, özellikle Atlantik, Akdeniz ve Avrupa'da kurulan üslerin NATO üssü olarak kurulmasıydı.

1988'de Sovyetler Birliği ve sosyalist blokun dağılmasından hemen önce toplan üs sayısında 1950'lerdeki sayıdan çok fazla bir sapma olmasa da, bu üslerin dağılımında önemli farklılıklar ortaya çıkmıştı. Güney Asya, Ortadoğu ve özellikle Afrika'da askeri üs/tesis sayısı azalırken Avrupa'da ve Pasifik'te önemli bir yoğunluk söz konusuydu.

1990'da ABD başkanı olan I. George Bush, 2 Ağustos'ta yaptığı bir konuşmada, ABD'nin küresel çaptaki "güvenlik ihtiyacının" 1995'te, 1990'dan % 25 daha az bir güçle karşılanacağını ve ABD'nin okyanus ötesi üslerinin artırılacağını söylemişti. Bush'un bu konuşmayı yaptığı gün, tarihin cilvesi olsa gerek, Saddam'ın Irak'ı Kuveyt'i işgal ediyordu.

ABD derhal olaya dahil oldu, Irak'a saldırdı. 91 Körfez Savaşı'nın sonunda ABD, Ortadoğu'daki askeri konuşlanmasını güçlendirdi. Kendisini Ortadoğu'nun efendisi ilan ettiği gibi, "Yeni Dünya Düzeni"ni de açıkladı. I. Bush, "Tanrı'nın yardımıyla Vietnam Sendromunu sonsuza dek def ettik" dediği a-

çıklamasında, aslında sosyalist sistem dağılırken bile tekeli sermayenin sosyalizmden nasıl bir dehşetle korktuğunu itiraf ediyordu. Bu savaşın sonunda ABD, özellikle Suudi Arabistan'a konuşlandığı on binlerce askeri ve yeni yeni üsleriyle Ortadoğu'daki konumunu iyice güçlendirip pekiştirdi.

1999'da özellikle Yugoslavya'nın bombalanıp NATO eliyle parçalanmasından sonra ABD'nin üs anlayışında bir değişim görüldü. Bu yeni anlayışın ilk ürünü, Kosova-Makedonya sınırında kurulan "Camp Bondsteel" üssü oldu. Yugoslavya'nın NATO bombalarıyla bir harabeye dönüştürülmesinden hemen önce, 28 Şubat 1999'da Washington Post'ta yazılanlar bunu ele veriyordu. "Ortadoğu'nun gittikçe hassaslaştığı bir dönemde Hazar Denizi petrolerini korumak için Balkanlar'da üslere ve uçuş hakkına ihtiyaç duyacağız."

Camp Bondsteel, ABD'yi Ortadoğu ve Hazar petrolerinin kontrolünde ve Avrupa'ya dağılımında kilit bir konuma getirdiği gibi, ABD'nin, Rusya'nın burnunun dibine kadar sokulması anlamına da geliyordu. Öyle ki, bu üs, 1974 Vietnam yenilgisinden sonra ABD'nin Rusya'ya bu kadar yakın mesafede kurduğu en büyük üs olma özelliğine sahipti. Ki bu üs, aslında ABD askeri yayılmacılığının yeni dönemde ya da kendi söylemleriyle "Yeni Dünya Düzeni"nde ilk adımıydı. Daha sonraki 10 yıl içinde Makedonya, Kosova, Macaristan, Arnavutluk, Bosna-Hersek ve Polonya'da yeni yeni üsler kurmaya devam etti.

11 Eylül'den sonra üsler Asya'da yayılmaya başladı. Afganistan hem Hazar petrol havzasının kontrolü için, hem de bu petrolerin Hint Okyanusu'nda taşınması için kilit önemdeydi. Pentagon ilk üslerini Afganistan'ın başkenti Kabil'in kuzeyinde Bargam Havaalanı'nda kurdu; ikincisi güneyde Kandahar Hava Üssü, üçüncüsü ise İran'a 100 km. mesafede Shindand Hava Üssü'ydü. Ki bu sonuncusu, ABD'nin Afganistan'daki en büyük üssüdür. Bunlar işgalden hemen sonra kurulan üslerdi. Ancak ABD burada durmadı, devam etti. 2004'ten sonra 9 yeni üs daha kurdu. Afganistan'la da yetinmedi, Kırgızistan'la anlaşıp Orta Asya açısından stratejik bir noktada bulunan Bişkek'te Manas Hava Üssü'nü kurdu. Böylelikle sadece Afganistan'a lojistik destek değil, gerek duyduğunda Rusya ve Çin'e saldırı düzenleyebileceği çok elverişli bir mevziye konuşlandırdı askerlerini ve uçaklarını.

ABD'nin Afganistan, Pakistan ve Orta Asya'daki eski Sovyet Cumhuriyetlerine üsler kurup konuşlanması, Rusya ve Çin tarafından haklı olarak kendi güvenliklerine karşı bir tehdit olarak görüldü. NATO ve ABD'nin Doğu Avrupa'dan sonra Orta Asya'daki bu konuşlanması, 1990'da Sovyetler Birliği'nin son devlet başkanı Gorbaçov'la ABD'nin o zamanki Başkanı I.

George Bush arasındaki anlaşmanın açıktan ihlal edilmesiydi. NATO'nun bu "yeni" politikası aslında soğuk savaş sürecinde Sovyetler Birliği'ni kuşatma planlarının yeni koşullarda devamından başka bir şey değildi; yalnızca dağılan Sovyetler Birliği'nin yerini Rusya almıştı.

Putin, 2007 Şubat'ında Münih'teki konuşmasında bunu açıkça belirtti: *"NATO sınır güçlerini sınırlarımıza dayamıştır. (...) NATO'nun genişlemesinin (...) Avrupa'da güvenliğinin sağlanması ile bir ilgisinin olmadığı açıktır. (...) Bu genişleme kimin karşıdır? Ve Varşova Paketi'nin dağılmasından sonra Batılı ahbaplarımızın verdikleri sözlere ne oldu?"*

Aynı konuda Putin'in danışmanlığını yapan eski Rusya Başbakanı Yevgeni Primakov, 2 Mart 2007'de Moscow News'te yayınlanan bir yazısında; *"NATO'nun soğuk savaş döneminde ABD'nin Avrupa'daki müttefiklerinin güvenliğini sağlamak için kurulmuş bir örgüt olduğunu"* söyledikten sonra NATO'nun yeni yönelimine de işaret ediyordu; *"NATO'ya yeni üyelerin alınması ABD ordusunu, hava savunma sistemlerini ve fırlatmalı füze unsurlarını barındıran üslerin yayılmasına neden olmaktadır."*

I. George Bush'un "Yeni Dünya Düzeni", II. George Bush tarafından 2000'lerde "Amerikan Yüzyılı" olarak değiştirilip tedavüle kondu. "Değişim" vaatleriyle işbaşına gelen ardılı Barack H. Obama'nın bugüne kadar yaptıkları, bırakalım değişimi, aksine bu politikanın aynen devam edeceğini gösteriyor. Daha önceki Teksaslı kovboyun sert tavırları ve ölü köpek bakışlarıyla uyguladığı politikalar bu kez ruhu beyaz bir siyah adamın eline taktığı yumuşak eldivenlerle uygulanmaya devam ediyor.

Hem Bush'un hem de B. Obama'nın dış politika danışmanlığını yapan Z. Brzezinski, aslında yıllar önce, 1997'de yayınlanan "Büyük Satranç Tahtası: Amerikan Üstünlüğü ve Jeostratejik Zorunluluklar" isimli kitabında ABD dış politikasının hedefinin ne olduğunu söylemişti. Bölgeyi kontrol eden ya da bölgeye erişilebilirlikte hakim konumda olan taraf jeopoliti-

tik ya da ekonomik ödülü kazanacak. Bu ödülün ne olduğuna göre değişiklikler olsa da, buradaki ödül Hazar petrolü olunca hakim olunması gereken jeostratejik bölge de eski Sovyetler Birliği'ni kontrol eden bölgedir: Afganistan, Pakistan, Kafkasya ve Doğu Avrupa.

ABD'nin bu yönelimini Rusya, 2008'in Mart ayında Yuri Kroupnov'un ağzından şöyle açığa vuruyordu: *"ABD ve NATO, Avrupa'nın göbeğinde kendi askeri, jeostratejik, jeopolitik, jeoekonomik köprü mevziini yapılandırarak Afganistan, Ortadoğu ve Orta Asya'nın bütümünde güçlü bir askeri üsler şebekesi kurdu."* Kroupnov, bunu belirttikten hemen sonra, bunun bahanesini de şu sözleriyle ifşa ediyordu: *"Tehdit ('terör'), ABD ve NATO'nun askeri örgütsel yapılanmasının bölgede serpilmesi ve ucu açık bir fetih için bahane ya da mazet olarak kullanılıyor."*

Gerçekten de 2007 sonunda ABD, Afganistan'da inşa ettiği 19 üsse sahipti. Böylelikle Çin'den Rusya'ya tüm Asya ve hava trafiğini ve hatta uzay çalışmalarını gözleme, dinleme, izleme olanaklarını elde ettiği gibi, Afganistan'ı dev bir uçak hangarı olarak da kullanmaya başladı.

Barack H. Obama'nın devlet başkanı olduktan sonra yaptığı ilk işlerden biri, Afganistan'a 17.500 asker daha göndermek oldu. Irak'taki asker sayısını artırdıklarında gördükleri tepkiden olsa gerek, bu kez II. Bush dönemindeki "asker sayısını artırmak" yerine "askeri birlikleri kabartmak" sözleri kullanıldı. Yani değişen tek şey yapılan işin adlandırması oldu. CNN'den Barbara Star 18 Şubat 2009'da bunu şöyle gerekçelendiriyordu: *"... Taliban Afganistan'da diriliyor ve El Kaide, Pakistan sınırı boyunca var olan güvenli bölgeden Amerika'ya tehdit ediyor."*

Aslında bu sözlerle gizlenmek istenen Afganistan gerçeği bambaşka. Dirildiği söylenen Taliban, birçok ayrı grubu birbiriyle aynı göstermek için özellikle kullanılan bir kavram. Birincisi, bu kavramda ortadan kaybedilen, gizlenenlerin başında bizzat ABD ve tekeller tarafından finanse edilip örgütlenen, CIA tarafından eğitilip yetiştirilmiş olan ve ihtiyaç duydukları her yerde kullandıkları El Kaide tetikçileri var. Amerikan işgali ve savaş yüzünden yıkıma uğrayan, işi ve ailesi zarar gören Afgan orta sınıfları var. Ve gerçekte, Amerikan işgaline karşı çıkan Afganiler, yurtseverler var. Obama ve ABD, bütün bunları bilinçli olarak karıştırıp, aynı göstermek için "Taliban" derken, Afganistan'daki işgali konumunu meşrulaştırmak istiyor.

Çürüyen ve sıçramalı çöküş sürecine giren ABD emperyalizmi, Brzezinski'nin bahsettiği "ödülü" alabilmek için her geçen gün daha çok asker ve kaynak kullanmak zorunda kalıyor. Bu, emperyalist-kapitalist dünya ve ABD için tam bir kısır döngüye doğru evriliyor: Ekonomik kriz derinleştikçe hegemonyası çöküşe geçen ABD, egemenliğini korumak için daha çok askeri güce başvuruyor; daha çok askeri güç için güçlü bir ekonomi gerekiyor; daha çok askeri güç zaten krizdeki ekonomiyi daha çok sarsıyor. Ekonomik, politik, toplumsal kriz daha çok derinleşiyor.

"İhtiyar 'köstebek' kazmaya devam ediyor. Devrim her yönden olgunlaşmayı sürdürüyor." □

UPS İŞÇİSİ KAZANACAK!

UPS Uluslararası Kargo Şirketi'nin Mahmutbey'deki Aktarma Merkezi'nde çalışan işçiler, sendikaya üye oldukları için işten çıkarılmıştı. 5 Mayıs'tan beri Mahmutbey Aktarma Ambarı'nın önünde direnişe geçen UPS işçileri, direnişlerinin 15 gününe girerken, 20 Mayıs günü UPS Kargo Şirketi Genel Merkezi önünde eylem yaptılar. İşçiler, işten atılan 17 işçinin derhal haklarıyla birlikte işe alınmasını istedikler.

UPS Kargo şirketi, sendikalı olduğunu anladığı işçileri parça parça işten çıkarma yolunu tutmuş. Türkiye genelinde ise son zamanlarda 50'den fazla işçi sendikalı oldukları için işten çıkarılmış sendikalı işçiler yerine asgari ücretle çalıştırılacak işçiler alınmaya başlanmıştı.

Zeytinburnu'nda bulunan UPS'nin Genel binası önünde toplanan TÜMTİS üyesi UPS Kargo işçileri, aileleriyle, çocuklarıyla birlikte eyleme katıldılar. Toplanan kitle "UPS'ye Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Direne Direne Kazancağız" sloganları atılar. Basın açıklamasını okuyan TÜMTİS Genel

Başkanı Kenan Öztürk "öncelikle; Zonguldak'ta meydana gelen grizu patlaması sonucunda 28 işçinin hayatını kaybetmesinden dolayı büyük üzüntü içinde olduğumu belirtmek istiyorum. Hayatını kaybeden işçilerin ailelerine ve yakınlarına baş sağlığı diliyorum. İşçilerin ölümüne neden olan sorumluları derhal cezalandırılmalarını talep ediyoruz.

UPS işçileri haklarının farkında. Artık ne taşeronlarımızın ne de sizin ayak oyunlarınız, disiplin cezalarınız, sürgünleriniz, yasadışı ücret kesintileriniz işçileri yolundan döndüremez. Bir taraftan sendika üyesi olduğu için işçi çıkarılırken, diğer taraftan

farklı oyunlara girerek taşeronlara yeni işçi alarak bu sorunu çözemeyiz. Taşeron oyunlarıyla sendikalaşmayı önleyemezsiniz. Tehditleriniz ve baskılarınız bizi yolumuzda döndüremez. Üyelerimiz yeniden işbaşı yapana kadar, UPS'de sendikalı toplu sözleşmeli bir düzen kurulana kadar mücadelemizi her türlü yasal ve meşru araçları kullanarak sürdürmeye devam edeceğiz" dedi.

Eyleme birçok sendika, siyasi partiler ve devrimci örgütler destek verdi. Devrimci İşçi Komiteleri de UPS işçilerinin yanındaydı. TÜMTİS Sendikası'ndan Gürel Yılmaz başta Avrupa ülkeleri olmak üzere, 29 ülkeden ITF ve UNI'ye bağlı 41 sendikadan UPS işçileri için gelen destek mektubunu okudu. UPS'de yaşanan işten çıkarmalara, işçilerin çalışma koşullarına değinilen mektupta "UPS'nin işçilere ve sendikalara karşı aldığı düşmanca tutumu kınadığını, direnişte olan işçileri selamladıklarını" belirttiler. Mektup okunduktan sonra "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganı atıldı. Bir süre daha slogan atan işçiler, direniş yerlerine Mahmutbey Aktarma Ambarı önüne döndüler. □

SENDİKALİYİZ İŞSİZİZ

UPS Kargo Şirketinde çalışan işçiler, sendikaya üye olmak istedikler. Sendikaya üye olan UPS Kargo işçilerinden Türkiye genelinde 54 işçi, İstanbul'da 17 işçi işlerinden çıkarıldılar. Bu nedenle UPS Kargo çalışanları 5 Mayıs 2010 tarihinden itibaren direnişe başladılar.

20 Mayıs'ta direnişlerinin 15. gününde bulunan, işçiler direnişlerini basına ve kamuoyuna bir kez daha duyurabilmek ve destek bulmak amacıyla UPS Kargo Genel Merkezi önünde 12.30'da bir basın açıklaması yaptılar. Bu basın açıklaması sırasında işçilerle söyleşmek fırsatını bulduk.

Mücadele Birliği: Merhaba, direnişte bulunan UPS çalışanlarından biri olarak biraz kendinizden ve direnişten bahsedermisiniz?

Olgun: UPS Hadımköy'de 17 aydır çalışıyorum. Çalışırken işyerinde çalışma koşullarına ilişkin çeşitli sorunlarımız vardı. İş güvencemizin olmayışı, sigortayla ilgili sorunlar, günde 10 saat çalışma zorunluluğu, çalışma saatleri, yemeklere ilişkin şikayetler vb. bir çok sorun yaşıyorduk. Arkadaşlarla konuştuk ve şartlarımızın biraz daha düzelebilmesi için sendikaya üye olmaya karar verdik.

Mücadele Birliği: Direnişe nasıl başladınız?

Olgun: Bütün vardiyadaki işçiler sendikaya üye olduk, sendi-

kaya üye olduğumuz duyulunca patron sendikaya üye olan işçileri işten çıkardı. Biz de işimize geri dönebilmek için Mahmutbey Aktarma Merkezi önünde direnişe geçtik. Bugün direnişimizin 15. günü.

Alpay: İki senedir Mahmutbey Aktarma Merkezi'nde çalışmaktayım. Oradaki çalışma koşullarımız çok ağır olduğundan dolayı haklarımızı aramak için sendikaya üye olduk. Bunu duyan patron bizleri işten çıkardı.

5 Mayıs'tan itibaren sabah saat 09.00'dan akşam 16.00'ya kadar UPS Kargo'nun Mahmutbey Aktarma Merkezi'nin önünde direnişimizi sürdürüyoruz. Orada bütün çalışan arkadaşlarla birlikte dayanışma ve mücadele içindeyiz. Bu da bizim en doğal hakkımız. Bütün arkadaşlarımız birlikte işimize geri dönünceye kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. Bu mücadelemizin bir nedeni de insanca çalışma koşullarına sahip olabilmek. Çocuklarımızın daha güzel imkânlarla yaşayabilmesi için mücadele ediyoruz. Bugün 20 Mayıs'ta direnişimizin 15. gününde, UPS'nin Zeytinburnu'daki Genel Merkezi önünde yaptığımız basın açıklamasıyla mücadelemizin ne kadar haklı olduğunu ve kararlılığımızı dile getirmiş olduk.

Mücadele Birliği: Kısa sohbetiniz için teşekkürler. Mücadelelenizde başarılar dileriz. □

"SİZİNLE HER ŞEYE VARIM"

UPS Kargo şirketi işçileri çalışma şartlarının düzelmesi için sendikaya üye olmaları üzerine işten atılmışlardı. Bir çok ülkede şirketleri bulunan UPS Kargo şirketi, sendikalı oldukları için çeşitli bahaneler ileri sürerek 65 işçiyi işten çıkardı. Bunun üzerine UPS çalışanları 19 gündür işlerine dönebilmek için direnişlerini sürdürüyorlar. Biz de Mücadele Birliği Platformu olarak işçilerle görüşmek ve desteklemek amacıyla Mahmutbey'deki Aktarma Merkezi'ne ziyarete gittik.

Direnişteki işçilerin toplandıkları yere yaklaştığımızda "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarını atmaya başladık. İşçiler de bizi alkışlarla ve sloganlarımıza eşlik ederek karşıladılar. İşyeri önünde oturup sohbet ettikleri yerde bir araya toplandık ve sohbete başladık. Mücadele Birliği Platformu olarak mücadelelerini desteklediğimizi belirterek direniş hakkındaki gelişmeler üzerine konuya girdik. Önce işyerindeki çalışma şartları, işyerinde yaşadıkları zorluklar, iş güvencesinin olmayışı vb. sorunlarına değinerek sendikalaşma süreçleri ve direnişe başlama nedenleri direnişteki gelişmeler üzerine konuştuk Bir arkadaşımızın ailelerinin direnişle ilgili düşüncelerini sorması üzerine, bir çoğunun cevabı; "Bize asıl destek onların desteği. Evde eşimiz çocuklarımız bize destek olmasalar daha zorlanırdık, bizim haklı olduğumuzun farkındalar, ailelerimiz de az çok toplumsal gelişmelerin farkındalar, son zamanlardaki direnişleri onlar da izliyorlar. Tekel direnişinden sonra daha da ilgili olmaya başladılar" oldu.

Direnişlerinin olumlu sonuçlanıp işlerine geri dönebilmek için sürekli "nasıl davranmalıyız, bundan sonra ne yapmalıyız" şeklinde konuşup, tartıştıklarını aktardılar. Biz de direnişlerini takip ettiğimizi ve desteklemek için sürekli yanlarında olacağımızı belirttik. Yanımızda getirdiğimiz Mücadele Birliği dergisi ve Tekel İşçilerinin 78 günlük eyleminin güncesi olan "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor" kitaplarını verdik. Bazı işçiler dergiyi incelerken bazıları da "Dergiyi daha önce gelen arkadaşlarınız getirmişlerdi. Ama biz bu kitabı bilmiyorduk, getirmenizi iyi olmuş" dediler. Bizim sohbetimiz devam ederken kitaba göz atan işçilerden biri "Arkadaşlar bu Tekel eylemini tek tek anlatıyor muş, bakın her günü yazmışlar, bu çok güzel burada otururken okuyabiliriz" diye seslen-

di arkadaşlarına, bunun üzerine kitabı veren arkadaşımız "Evet, 78 gün boyunca eylem sırasında aldığımız notlardan oluşuyor. Direniş sırasında belki ilginizi çeker diye birkaç tane getirmiştim. Bir dahaki gelişimde yine getiririm arkadaşlar" diye yanıtladı onları. Bir başka işçi ise, "okunmaz mı, tam bizim durumumuz işte, buradan da bakarsınız ne yapmışlar, neler konuşup, tartışmışlar; nasıl karar almışlar, onlar neler düşünmüşler direniş boyunca" diye katıldı sohbete. Biraz da ayrı ayrı sohbetlere girdik işçilerle, çaylarımızı içerken. Kimi işyerindeki anılarını, işyerine ilişkin sorunlarını anlattı, kimi ailelerinin direniş hakkındaki görüşlerini aktardı, kimi de daha önce direniş, eylem dendiğinde nasıl ilgisiz olduğunu, böyle bir direnişe katılabileceğini hiç düşünmediğini, ama şimdi, işimize geri dönmek için her şeye varım arkadaşlar dediğini anlattı. UPS çalışanları, "işçiler nasıl bir mücadele vermeli nerelerde ve nasıl örgütlenmeli, nasıl bir mücadele yöntemiyle kurtulabilir" üzerine konuşuyorlardı. Sendikal mücadelenin nasıl olması gerektiği, bunun dışında, nasıl bir örgütlenme çalışması yapılması gerektiği, işçilerin kendi öz örgütlülüklerini kurmaları ve buralarda örgütlenerek mücadele vermeleri gerektiğine değinilerek komite ve konseylerin işçi sınıfının kurtuluşunu sağlayacak örgütlenmeler olduğu üzerinde duruldu.

Bu sırada yemekleri gelmişti, "Arkadaşlar buyurun birlikte yemek yiyelim" diyerek yemeklerini paylaşmak istediler. Biz UPS işçilerinin yanına ulaşmak üzereyken aldığımız haberi aktararak, "Türk-İş'te işgalde olan işçileri ziyaret etmek istediğimizi" söyleyince, "Öyleyse tutmayalım sizi arkadaşlar, hepimizin selamlarını söyleyin, desteklerimizi bildirin, sonuna kadar arkalarındayız, bütün işçilere örnek oldular Tekel işçileri, ziyaretimize gelen arkadaşlar da olmuştu, biz de onları ziyaret etmek istediğimize, söylersiniz değil mi?" diyerek cevapladılar bizi.

Biz "tekrar geleceğiz arkadaşlar mümkün olduğunca sizi yalnız bırakmama ya çalışıyoruz. Ama biliyorsunuz bir çok yerde eylemler, direnişler, işgaller oluyor. Az önce Tekel işçilerinin Türk-İş'in Gümmüşsuyu'ndaki şubelerini işgal ettikleri haberini aldık. Şimdi oraya gidiyoruz. Unutmayın işçi sınıfının gerçek kurtuluşu, kendi ellerinde, biz de her zaman işçi sınıfıyla birlikte olmaya onların mücadele birliğini sağlamaya, eylemlerinizi desteklemeye devam edeceğiz" diyerek tekrar görüşme üzere ayrıldık direnişteki UPS Kargo çalışanlarından. □

fiyly birlikte olmaya onların mücadele birliğini sağlamaya, eylemlerinizi desteklemeye devam edeceğiz" diyerek tekrar görüşme üzere ayrıldık direnişteki UPS Kargo çalışanlarından. □

UPS'DE 11 İŞÇİ DAHA İŞTEN ATILDI

UPS sendikal işçileri atmaya devam ediyor! Mahmutbey Aktarma Merkezi'nde 5 Mayıs'ta sendikal oldukları için işten çıkarılan işçilere, yenileri eklendi. 11 işçi işten atıldı. Bu işçiler, daha önce atılan arkadaşlarının eylemini alkışlarla desteklemişlerdi.

22 Mayıs günü Devrimci İşçi Komiteleri UPS işçilerinin yanındaydı. İşçilerle sohbet ederek sorunları paylaştılar. Sağanak yağışa rağmen işçilerin çoğu direniş yerindeydi.

İşten çıkarılanlar ağırlıklı olarak taşeron firmada çalışan işçiler. UPS işten çıkartılan işçiler sendikalı olsun olmasın, UPS Aktarma önünde kurdukları direniş yerine giriyorlar.

Bütün işçiler işlerine geri alınana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini söylüyorlar. UPS şirketi işten çıkarmalarla işçilerin direnişini büyüttüğünün farkında değil! □

UPS İŞÇİLERİNE KİTLESEL ZİYARET

Türk-İş İzmir Şubeleri, 26 Mayıs'ta bir saatlik iş bırakma eylemini UPS Kargo işçilerinin eylemleriyle birleştirdiler.

Bornova Ağaçalı yoldaki Karayolları 2. Bölge Müdürlüğü önünde toplanan Türk-İş'e bağlı TÜMTİS, Yol-İş, Tes-İş ve Liman-İş üyesi işçiler, 2. Sanayi'de bulunan UPS Kargo'ya kadar sloganlarla yürüdüler. Yürüyüş esnasında özellikle TÜMTİS'in 2. sanayi sitesinden geçerken sanayide çalışan işçilere yönelik ajitasyonu işçiler tarafından ilgiyle ve alkışlarla karşılandı. İşçiler ellerinde taşıdıkları "Kumlu'nun genel

başkan olmasından utanıyoruz", "Kumlu istifa" dövizleriyle Türk-İş yönetimine tepkilerini gösterdiler.

İşçilere UPS Kargo önünde Tez-Koop-İş üyeleri de katıldılar. Burada Tümtis İzmir Şube başkanı Şükrü Günsili bir açıklama yaparak, UPS işçilerinin sendikalaşma mücadelesinin mutlaka başarıya ulaşacağını söyledi. Daha sonra basın metin okundu. Okunan metinden sonra eylem sona erdirildi.

İzmir Mücadele Birliği

"OYUNLARA KARŞI UYANIK OLACAĞIZ"

İşten atılan UPS işçileri, 24 gündür İkitelli'deki Aktarma Merkezinde eylemlerini sürdürüyorlar. Çeşitli gerekçelerle işten atılan işçiler, aslında sendikalı olmak için mücadele verdiklerinden atıldıklarını biliyorlar. Aktarma Merkezi önünde kurdukları çadırda eylemlerini sürdüren UPS işçilerinin bugünkü ziyaretçileri, Mücadele Birliği Platformu idi. Onlarla birlikte Grup Emeğe Ezgi ve şair Ruhan Mavruk da geldi.

İşçiler adına söz alan UPS işçisi, o gün yani 29 Mayıs sabahı taşeron firmaların servisle işçi getirdiğini ama kendilerinin işçileri ikna edip geri gönderdiklerini ve asla yeni işçilerin çalışmasına izin vermeyeceklerini söyledi. "Patronların her türden baskısına ve oyununa karşı uyanık olacağız" diyen UPS işçisi, "şu an ülke genelinde 70 kadar kişi işten atıldı. Tüm arkadaşlarımız işe alınuncaya kadar mücadelemizi sürdüreceğiz", dedi.

Devrimci İşçi Komiteleri adına söz alan işçi arkadaş, "kapitalizm işçi sınıfını yaşamdan kovmaya devam ediyor. Bugün kapitalizmin yaşadığı kriz değildir, koma halindedir. Artık önemli olan işçilerin ve emekçi

halkların mücadele birliğini örmektir. Kurtuluşumuz buradan geçiyor. İşçiler olarak bizlerin yapması gereken, söz hakkının işçilerde olduğu komite ve konseyleri örgütlemektir" dedi.

Diyarbakır Tekel işçisi, kendi Çadırkent eylem günlerinden çıkardığı dersleri anlatarak, UPS işçilerinin de mücadele ederek kazanacağına inandığı belirtti.

Şair Ruhan Mavruk, "emekcanlar merhaba" diye başladı konuşmasına. Bir işçi çocuğu olarak kendi sınıf kardeşlerine sahip çıktığını, her zaman onların yanında olduğunu belirterek, "Kalmaya Dair" adlı şiirini işçilerle paylaştı.

Grup Emeğe Ezgi ise söylediği marşlar ve halaylarla grev çadırını canlandırdı. Coşkunun yoğunluğuna yaşandığı ziyaretimiz işçilerin her gün saat 14.00'da yaptığı slogan atma eyleminin ardından sona erdi.

İşçilerin sunduğu sıcak çayların eşliğinde yapılan sohbetler, öğle yemeğinin sıcak paylaşımıyla daha da bir güzelleşti. Grev çadırında içilen çayın, yenilen yemeğin tadını hiçbir yerde bulmak mümkün değildir. Bir kez daha anlamış olduk bunu. □

KÜRTLERE İZİN YOK!

29 Mayıs Cumartesi günü Basmane Meydanı'ndan Gündoğdu Meydanı'na yürüyüp, orada bir basın açıklaması yapmak isteyen BDP'ye izin verilmedi.

Miting günü, devlet güçleri tarafından korkunun bir ifadesi olarak kimi emekçi semtlerinde mitinge katılmanın suç olduğunu ifade eden anonslar yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Saat 12.00'de toplanılacak olan meydanın tüm giriş çıkışları polis tarafından kapatılmıştı. "Operasyonlara Son Barış İçin Diyalog BDP İzmir İl Örgütü", "Özgürlük Mücadelesini Yükseltelim, Tecavüz Kültürünü Aşalım BDP İl Kadın Meclisi", "Tabutlara Değil Çocuklarımıza Sarılmak İstiyoruz İzmir Barış Anneleri" ve Şerzan Kurt'un fotoğrafının da yer aldığı "Seni Mücadelemizde Yaşatacağız Şerzan Kurt" pankartları açılmıştı.

Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak "Denizlerden Mazlumlara Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği" pankartını açtık. "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Şerzan Yoldaş Ölümsüzdür", "Ji Bo Azadi Aşiti Şer Şer Şer" sloganlarıyla Kürt halkının yanındaydık. Saat 12.30'a doğru BDP Muş Milletvekilleri Sırrı Sakık ve Nuri Yaman alana geldiler.

Geldikleri saatten 14.30'a kadar polisle tartışan BDP milletvekillerine polis validen izin alınması gerektiğini söylerken BDP milletvekilleri yaklaşık olarak iki buçuk saat valiyle telefonla görüşmek için uğraştılar, ama vali cevap vermedi. Daha sonra gençliğin ve anaların kararlı ve öfkeli duruşlarıyla polis geri adım attı. 14.30'da yü-

rümeye başlayan kitle, Çankaya Dörtüol ağzına kadar yürüdü. Orada basın metni okundu. Yürümeye izin verilmemesi protesto edilerek basın metnine başlandı.

Basın metninin okunmasından sonra sırayla Nuri Yaman ve Sırrı Sakık sözü aldı. Nuri Yaman konuşmasına Kürtçe başlarken daha sonra şunlara değindi; "...Valiyi ve güvenlik kuvvetlerini buradan uyarıyorum bu halkı iki milletvekiliyle beraber o meydanlarda iki saat boyunca güneşin altında bekletmek insan haklarına aykırıdır, işkencedir. Biz barış isteyenleri, biz demokrasi isteyenleri eğer sıkıntıya sokarsanız o sıkıntı çok değişik alanlarda yüzünüze çarparak gelir... Son olarak katılan herkese şunu söylüyorum o meydanlara sığmadınız caddelere de sığmayacaksınız. Siz var oldukça biz her yerde sizin sesiniz soluğunuz olacağız". Daha sonra Sırrı Sakık sözü aldı,

"Üç saate yakın bir süredir alanda bekliyoruz, talebimiz ne, bu ülkede çatışma kavga var, yoksul Anadolu çocukları ölmesin diye alanlardayız. Vali köşkünde, Erdoğan nerede, Kılıçdaroğlu nerede, Bahçeli nerede? Bizim onlar gibi lüksümüz yok, çünkü ölen bizim çocuklarımız. Anadolu'nun yoksul çocukları, Türküyle Kürdüyle bu yoksul çocuklar ölmesin diye biz alanlardayız. Ama beyefendiler köşkerlerinden çıkmıyorlar, telefonlarımıza da çıkmıyorlar. Çünkü biliyorlar bu savaş biterse, yoksul İzmirlinin çocuğu ölümden kurtulursa, yoksul Kürt çocukları ölmezse bunlar bu kadar at oynatamaz. Onun için savaş olsun istiyorlar. Dönün bakın siyasetçiler sadece timsah gözyaşları akıtıyorlar, hiçbirinin çocuğu dağlarda ölmüyor, hiçbir asker, bürokratin çocuğu dağlarda ölmüyor. ... BDP boyun eğmez, bu parti eğer barış istiyorsa, bunu bildiri de suç olarak ilan ediyorsanız biz hepimiz bu suçu işlemeye adayız, çünkü kanın durmasını istiyoruz. Son dönemlerde bakın kandan ve şiddetten beslenenler üniversitelerde Kürt-Türk çatışmasını yaygınlaştırmaya çalışıyorlar. Yoksul Kürt çocuklarına acımasızca saldırıyorlar. Şerzan'ın daha birkaç gün önce kimin kurşunuyla öldürüldüğünü biliyoruz. Ege bölgesinde bu şiddet olaylarını tetikleyenler var. Buradan halkımıza sesleniyorum, kandan şiddetten beslenenler kan istiyor. Bizim onlara karşı birlik oluşturmamız lazım, adımız Kürt, Türk, Çerkez, Ermeni ne olursa olsun barış ve kardeşlik bizim şiarımız olacak. Biz hep birlikte savaşa karşı barışı savunacağız. Son olarak da, bu cumhuriyeti kurduklarından beri tek kimliğe kilitlediler, teklik yarattılar, Türkün dışında bir şey yaratmadılar. Anayasanın başlangıç maddesi ırkçıdır, tekçidir, Türkçüdür. Eğer bu ülkedeki bütün kimlikleri tek kimliğe hapsederseniz hayatın geri kalan kısmını görmez, barışı sağlayamazsınız. Bizim de amacımız hepimizin, bütün kimliklerin kendisini özgürce ifade ettiği bir yasal düzenleme ve anayasal güvence istiyoruz". Sırrı Sakık'ın konuşmasından sonra eylem bitirildi.

İzmir Mücadele Birliği

ZİNDANLARDA 1 MAYIS

Kandıra 1 Nolu F Tipi'nde 1 Mayıs coşkusu yaşandı. Taksim'de 500 bini aşkın emekçinin gerçekleştirdiği görkemli mitingin coşkusuyla, C Bloкта bulunan Leninist tutsaklar ve bazı devrimci dostlar, birlikte 1 Mayıs Etkinliği gerçekleştirdik.

Saygı duruşuyla başlayıp, 1 Mayıs Marşı ve Avusturya İşçi Marşının söylendiği etkinlikte; "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm", "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" sloganları atıldı.

Kandıra'dan Leninist Tutsaklar

ZİNDANLARDA 6 MAYIS ANMASI

6 Mayıs'ta Kandıra 1 Nolu F Tipi Zindanı'nda Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yoldaşları, devrim ve komünizm mücadelesinde ölümsüzleşen savaşıları anma etkinliğini, Leninist Tutsaklar olarak gerçekleştirdik.

C Bloкта bulunan devrimci dostların da katkılarıyla marşlar, türküler ve şiirler okunan anma, sloganlarla devam etti.

"Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan Yoldaşlar Ölümsüzdür", İdamların Hesabını Soracağız", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Yaşasın Proletaryanın Devrimci Sınıf Partisi TKEP/Leninist" sloganları atıldı.

Denizlerin mücadelesini sürdüren yoldaşları olarak her yerde olduğu gibi burada da mücadelenin engellenemeyeceğini etkinliğimizle ortaya koyduk.

Kandıra'dan Leninist Tutsaklar

GÖZ GÖRE GÖRE CİNAYET!

Yaşananlar kaza değil! Bu sistem her geçen gün daha fazla işçi-emekçiyi katlediyor. Zonguldak Karadon'daki göçükte yaşanan da katliamdan başka bir şey değil.

Başbakan, onun bakanları ve bilumum "yetkili" zatlar, kurulmuş saat gibi "takdiri ilahi", "kader" açıklamaları yapıyor. Ve ölüm bir yazgı halini alıyor işçiler için! "Her zaman böyle kazalar olabilir, her an yaşamınızı yitirebilirsiniz!"

Davutpaşa'da, Balıkesir'de, Bursa'da, Tuzla'da, İkitelli'de... Saymakla biter mi! Türlü çeşit "kazalar", ölen insanlar... Ölüm hep bize mi, hep emeğe mi düşer usta!

20 Mayıs günü saat 12.00'de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Müdürlüğü önünde bir araya gelen KESK Şubeler Platformu üyeleri bir basın açıklaması yaptı.

İlk açıklamayı Şubeler Platformu Dönem Temsilcisi Mehmet Demir yaptı. Mehmet Demir konuşmasında yaşananları katliam ve cinayet olarak nitelendirdi. Açıklamasına bakanın ve başbakanın yaptığı konuşmalardan örnekler vererek başladı "Kurtarma çalışmaları en az 4 gün sürecek" dediler. Aradan 1 gün geçti işçilere ulaşıldı. Demek ki çalışmalara erken başlansa bu insanlar kurtarılabilirdi. Daha baştan insanları ölüme terk ettiler" dedi ve konuşmasını şöyle sürdürdü. "Bugün geline teknolojik gelişmeler bu tip kazaları en asgari seviyede tutuyor. Bu zamana kadar birçok maden kazası oldu ve hiçbirinden ders çıkarılmadı. Mevcut sistem ölümü dayatıyor sermaye sahipleri karlarından bir kısmını bu kazaların olmaması için ayırsalar bu kazalar bu kadar yakıcı ve yıkıcı olmayacak" dedi.

Basın açıklaması KESK Genel Sekreteri Sami Evren'le devam etti. Evren konuşmasında "Acımız büyük isyanımız sonsuzdur. Bugün bütün ülke Zonguldak'ta, Karadon maden ocağından gelen acı haberle sarsılıyor.

"Yaşanan kazalara neden olan bu sistemdir mevcut zihniyettir Zonguldak patlamasına baktığımızda bu göçüğün arkasında daha önce olduğu gibi taşeronluk sistemini görüyoruz." dedi. Konuşmasına 26 Mayıs grevi için "bu grevin 12 talebi olacak, aralarında taşeronluk sistemine son verilmesi, iş kazaları, iş cinayetlerine karşı çalışma standartlarının yükseltilmesi var. Biz taleplerimizi bir kez daha yükselteceğiz ve bu grevi madenlerde, tersanelerde yitirdiğimiz işçi ve emekçi kardeşlerimize ithaf ediyoruz" diyerek konuşmasını sonlandırdı. Okunan basın açıklamasının ardından eylem bitirildi.

GREV KARARI ASILDI

Hava-İş Sendikası, Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin olumsuzlukla sonuçlanması üzerine, 21 Mayıs THY işletme işyerlerinde Grev Kararını tebliğ ettiğini açıkladı.

Genel Müdürlük binasına gelen sendika yönetimi, Zonguldak'ta katledilen işçiler için saygı duruşunda bulunduktan sonra, grev kararını kapıya astılar. Burada Hava-İş Genel Başkanı Atilla Ayçin basın açıklamasını okudu.

"THY işverenince sendikanın yetkisi yok sayılarak başlatılan, bu nedenle yine işverence sürdürülen gerekçesiz temyizlerle hukuken bir yıl gecikmeyle başlayabilen THY 22. Dönem Toplu İş Sözleşmesinde, Hava-İş Sendikası yapıcı ve sağduyulu bir tutumla, 60 günlük görüşme süreci ve 21 günlük resmi arabulucu sürecinde sözleşmenin masada sonuçlanması amacıyla üzerine düşeni fazlasıyla yerine getirmiştir." denilen açıklamanın okunması sırasında sık sık sloganlar atıldı.

Grev kararının asılmasından sonra THY ile Hava-İş sendikası arasındaki görüşmeler devam etti. 27 Mayıs 2010 tarihinde ise Türk Hava Yolları (THY) ile Hava-İş Sendikası arasında THY Genel Müdürlük binasında 22'nci dönem Toplu İş Sözleşmesi imzalandı. Yapılan Toplu İş Sözleşmesi ile ücretlerde ve sosyal yardım ödemelerinde artış sağlandı. İmzalanan Toplu İş Sözleşmesi, 1 Ocak 2009 ile 31 Aralık 2010 tarihleri arasındaki iki yıllık dönemi kapsayacak ve yaklaşık 12 bin çalışanın ücretlerinde artış yapılacaktır.

SAMKA METAL İŞÇİLERİ DİRENİŞTE

Birleşik Metal İş'e üye olan, Pendik Kurtköy'de kurulu Samka Metal Ambalaj işçileri, işten atıldılar. Ancak Samka Metal patronu, anayasal haklarını kullanan işçileri sendikadan istifa etmeye "ikna" edemeyince, 10 Mayıs günü göstermelik gerekçelerle 11 işçinin iş akdini feshetti.

İşten atılan işçilerse, işyeri önünde direnişler. Direnişteki işçiler, günün belirli saatlerinde sloganlar atıyorlar. Birleşik Metal İş, yaptığı açıklamada, hukuksal yollardan girişimlerde olduklarını bildiriyor.

Ancak fabrikanın Ankara Caddesi'ne bakan tarafına "Samka Metal Ambalaj Fabrikasına Bay Bayan işçi alınacaktır" ilanı asılması dikkat çekti. İşçilere sorduğumuzda, "kaçak işçi çalıştıracaklar zaten bu fabrika da kaçak" dedi. Samka Metal Ambalaj, sendikalı olan işçileri işten çıkarıp taşeron ya da asgari ücret altında çalışacak işçi ararken, sendikalı işçiler de haklarını almak, yeniden işe başlamak istiyor ve direniyorlar.

İşçilerle sohbetlerimizde çoğunun yeni sendikalı olduklarını ve çoğu ilk defa bir direnişte bulunuyorlar. Direnişte kadın işçilerin de olması eyleme daha farklı bir nitelik taşıyor.

İşçilerle röportaj yapmak istiyoruz. Sendikacılar engel oluyor. Gerekçe hazır: "Daha önce bir röportaj yaptık, ama çarpıtma oldu!" İşçiler de buna uyuyor. Röportaj isteğimiz geri çevriliyorsa da, sıcak sohbetler eksik olmuyor.

SAĞLIK EMEKÇİLERİ YİNE İŞ BIRAKTI!

Sağlık emekçileri, Tam Gün Yasası ve Performansa Dayalı Döner Sermaye uygulamalarının olumsuzluklarına dikkat çekmek için eylemler yapıyor. İstanbul Çapa Tıp Fakültesi'nde çalışan sağlık emekçileri, bu konu ile ilgili 13 Mayıs sabahı bir dizi eylemi başlattılar.

Sabah saat 08.00'de Poliklinikler önünde toplanan sağlık emekçileri, "Sağlık İş Ekip İştir! Eşitlik Adalet İstiyoruz!" pankartı açtılar ve hastane bahçesinde yürüyüşe başladılar. Yürüyüş esnasında hastalara ve basına ajitas-

yon yapan sağlık emekçileri, sık sık "Hastaneler Halkındır Satılmaz", "Ekipte Varız Dönerde Yokuz", "Eşit İşe Eşit Ücret" sloganları attılar.

Sağlık emekçileri eylemlerine bundan sonra da devam edeceklerini söyleyerek, 13-14-18-21-24 Mayıs günleri de saat 08:00-10.00 arası iş bırakarak eylemler yapacaklarını; 26 Mayıs'ta ise tam gün iş bırakacaklarını bildirmişlerdi.

21 Mayıs günü de iş bırakan sağlık emekçileri, yürüyüşten sonra polikliniklerin önüne

geldiler ve burada basın açıklaması yaptılar. Açıklamalarında "Zonguldak, Karadon'da 30 maden işçisinin canını alan iş cinayetinin sorumluların cezalandırılması, taşeronlaştırmanın yasaklanması, özelleştirmeye - kural dışı güvencesiz çalışmaya son verilmesi için eylemdeyiz. Bugün yine rektör Yunus Söylet'i 8 Nisan 2009'da verdiği sözünü tutmaya, döner sermaye adaletsizliğine son vermeye; hizmetin niteliğine bakılmaksızın, gelir getirici işlemler ve sayısı üzerinden, birim ve kişi bazında performans dayalı döner sermaye ödeme sisteminden vazgeçmeye çağırıyoruz" denildi.

Eylem 26 Mayıs grevine çağrı yapılarak son buldu.

MARMARAY İŞÇİLERİ MAHKEME ÖNÜNDE

İşten atıldıkları için 77 gün boyunca işe dönmek ve birikmiş ücretlerini almak için eylem yapan Marmaray işçilerinin, 28 Mayıs günü "işe iade" davası vardı. İstanbul 9. İş Mahkemesi'nde sabah saatlerinde görülen duruşma için, Marmaray, İSKİ, TEKEL işçileri mahkeme önünde hazır bekliyordular. Ayrıca destek için Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri ve BES'li emekçiler de oradaydı. Saat 10.00'a gelirken, "İşimiz ve Haklarımız İçin Direniyoruz" pankartı açan Marmaray işçileri, 10.30'da başlayacak olan duruşma öncesi basın açıklaması yapmaya hazırlandılar.

Tekstil Sen başkanı ve genel sekreterinin de hazır bulunduğu basın açıklamasında öncelikle daha bir gün önce Tuzla Tersanelerinde iş cinayeti ile hayatını kaybeden işçi anıldı ve işçilerin yaşamının sistem için ne kadar ucuz olduğu söylendi. "Kaza Değil Bu bir Cinayet", "Tuzla İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarının ardından, "Zonguldak İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "İşçiyiz, Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "TEKEL İşçisi Yalnız Değildir", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları atıldı.

Tekstil Sen yöneticilerinin yaptığı kısa konuşmaların ardından, Di-

renişteki İşçiler Platformu adına Tekel işçisi Metin Aslan bir konuşma yaptı. Zonguldak ve Tuzla'da yaşanan katliamlara değindi ve bunun sorumlusunun başta AKP ve tüm sermaye olduğunu söyledi. 26 Mayıs genel grevinin başarısız bir eylem olmasının sebebinin aldıkları kararların arkasında durmayan konfederasyonlar olduğuna değindi. Ardından söz alan Devrimci İşçi Komitelerinden bir işçi de genel grevin gerçek anlamını silahlı halk ayaklanması ile iktidarı alma sürecinde bulacağını söyledi ve sendikalarda örgütlenmenin gerekliliğini ancak sendikaların yeterli olmadığını, komite ve konseylerde örgütlenmenin önemini vurguladı.

Basın açıklamasının ardından bir süre daha pankartla bekleyen işçiler, duruşma süresince mahkeme kapısı önünde beklemeye devam ettiler. Bu esnada duruşmanın seyri ve şu an yaptıkları işler üzerine sohbet etmeye başladılar. Bu duruşma, şahitlerin dinleneceği duruşma olduğu için çok önem taşıyor her iki taraf için de. "Yalan söyleyecekler" diyor bir işçi, "başka ne diyebilirler ki, onların çanağını yalıyorlar" diyor. Şu an eyleme çıkan Marmaray işçilerinden açılıyor konu. "Biz eylem yaparken izliyorlardı" diyorlar. Bugün, 3 aydır ücretlerini alamamış olan 200 Marmaray işçisi, 3 ayrı şantiyede iş bıraktı. Mahkeme esnasında bu eylem onların dayanaklarından biri.

Duruşma bitiminde öğreniyoruz, patronun şahitleri olan işçiler, sadece 5 kişinin işe gelmeme yüzünden işten atıldığını, diğer işçilerin ise kendilerinin iş bıraktığını, ücretlerin de 20 günlük bir gecikmeyle ödendiğini iddia ediyorlar. "Kimlikleri var, gelsin girsin şantiyeye çalışsınlar" diyorlar. Duruşma salonunda işten atılan bir işçi "aha kimliğim, yarın geliyorum, alacak mısın beni içeri" diyor. Velhasıl, patronun iki şahidi birbiriyle çelişiyor. İşçilerin avukatı ise soruyor, "madem öyle şu an işçiler niye iş bıraktı, üç aylık ücretleri ödenmediği için değil mi" diyor. Direnişçi eski Marmaray işçilerini, direnişe çıkan yeni Marmaray işçileri doğruluyor, haklı çıkarıyor.

Duruşma, 5 Temmuz'a atılıyor. Marmaray işçilerinin süren bir diğer davası da 13 Mayıs günü 4. İş Mahkemesi'nde görülmüş ve o da 16 Haziran'a ertelenmişti.

NAZİ KAMPLARINDA ÖLÜMLER SÜRÜYOR!

Naziler, toplama kamplarının girişine, insanlarla dalga geçmek için olsa gerek, "çalışmak özgürleştirir" yazısını asıyorlardı. Ve milyonlarca insan, en vahşi kölelikten daha kötü şartların hükmü sürdüğü o kamplarda hayatını kaybetti. Sermayenin o sonsuz cehennem dünyasının en göze batan örnekleriydi toplama kampları. Lanetli yerler olarak anıldı hep. Sanki sermayenin diğer "çalışma kampları" oralardan farklıymış gibi!

Çok uzaklara gitmeye gerek yok! Madenlerde katledilen 30 işçi ortada. Ve tabii Tuzla! Beş ayda Tuzla Tersanelerinde 13 işçi öldü. Ölümünün sebebi, kriz. Kriz yüzünden işler azalmış. Haliyle "iş kazası" denen cinayetler de!..

27 Mayıs günü sabah saatlerinde Selahattin Arslan Tersanesi'nde kızak kaldırma sırasında halatın kopması sonucu Metin İnanır isimli genç bir işçi öldü, Ramazan Kocatepe adlı işçi de

yaralandı.

Daha önce işçileri "ağırlık yapmaları için" kum torbası niyetine kullanan sermaye, bu defa da onları vinç olmaya zorladı. Sonuç... yine ölüm!

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı yaptığı açıklamada, "Biten bir gemiden kızak çekilecek. Kızak vinçle çekilir. İki vincin gücü kaldırmaya yetmiyor. İnsan gücüyle olacak bir şey değil ama kızığın arkasından 10-15 kişi de itmek zorunda kalıyor. Bu tersanelerde sık sık yaşanıyor maalesef. Vincin bomu kopuyor. Metin arkadaşımızın kafasına düşüyor. Arkadaşımız yaşamını yitirdi, Ramazan arkadaşımız ise GİS-BİR Hastanesi'ne kaldırıldı. Durumu ağır

"Yalova neyse Tuzla o. Aynı şekilde Zonguldak neyse Tuzla o. Tedbirler alınmış olsa bunlar olmayacak. 21. yüzyılda kolay şekilde alınacak tedbirler aslında. İş güvenliği maliyet olarak görülüyor. Yine uyarıyoruz" dedi.

KANDIRA ZİNDANINDA SÜRGÜN SALDIRILARI DEVAM EDİYOR

Kandıra F Tipi Zindanında sürgünler ısrarla sürdürülmeye çalışılıyor. 23 Mart'ta Sincan'a, 27 Mart'ta Kırıkkale'ye devrimci tutsaklar sürgün edildikten sonra 5 Nisan'da Samsun-Bafra T Tipi zindanına sürgün yapıldı. TKP/ML davasından Hasan Gülbahar, MKP davasından Ercan Binay, MLKP davasından Cihan Deniz Tarak Bafra T Tipi'ne sürgün götürüldüler. Bu sürgün karşısında da devrimci tutsaklar olarak kapı döverek ve sloganlarla tepkimizi gösterdik.

Dördüncü sürgün ise PKK davasından Orhan İnce'nin Sincan 2 Nolu F Tipine götürülmesiyle gerçekleşti. Bu sürgün listesi içinde yer alan TKEP/Leninist davasından Ergül Çiçekler ise 20 Nisan'daki duruşması nedeniyle bekletildi. Ergül Çiçekler'in İstanbul Ağır Ceza(Eski DGM)'da yeniden başlamış olan mahkeme duruşmaları devam edecek. Duruşmalara katılım gereği yönünde mahkemenin kararı olduğu halde Kandıra 1 Nolu F Tipi idaresi Ergül Çiçekler'in sürgününü yapmaya çalışıyor. Samsun-Bafra T tipi zindanına sürgün edileceği bildirilen Ergül Çiçekler'in sürgününde ısrar, devrimci tutsaklara yönelik saldırıların süreceğini gösteriyor.

Devrimci tutsaklara yönelik sürgün-sevk saldırılarına karşı, devrimci tavrımızı sürdürmeye devam edeceğiz.

Kandıra'dan Leninist Tutsaklar

NURHAK'TA YANAN ATEŞ SÖNMEMEYECEK

THKO'nun önder kadrolarından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Ömer Kadir Manga, yoldaşları tarafından mezarları başında anıldı.

Günler öncesinden "Nurhak'ta Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek" başlıklı bildiriler dağıtıp, kuşlamalar ve propaganda yaparak "Nurhak'ta yanar ateş direnişteki işçilerle her yerde yayılıyor, emekçi semtlerinde gecekondular mahallelerinde büyüyor, gençliğin faşizme karşı verdiği cesur mücadele ile büyüyor" diyerek çağrıda bulunmuşlardı.

30 Mayıs 2010 günü saat 11.00'de Mücadele Birliği Platformu, Devrimci Öğrenci Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Emekçi Komiteleri, Ayışığı Sanat Merkezi Çalışanları olarak Karacaahmet Mezarlığı önünde bir araya geldik. Üzerinde Sinan Cemgil'in resmi bulunan ve "Nurhaklarda Yanan Ateş Sönmeyecek" yazan Mücadele Birliği Platformu imzalı pankartımız, bayraklarımızla "Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek", "Sinan Cemgil Ölümsüzdür", "Alpaslan Özdoğan Ölümsüzdür", "Kadir Manga Ölümsüzdür", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atılarak Sinan Cemgil'in mezarı başına kadar yürüdük. Bu sırada mezarlıkta bulunanlar, sorular sordular. Onlara THKO'nun devrimci önderlerinden Sinan Cemgil'in mezarının burada olduğu ve onun nezdinde Nurhaklarda bayraklaşan devrimci önderleri anmak için geldiğimizi anlattık. Anmamız, Sinan Cemgil'in mezarı başında saygı duruşuyla başladı. Devrimci Öğrenci Birliği'nden bir arkadaşımız önce Sinan Cemgil'in çocukluğu, öğrenim yılları ve ailesine ilişkin bilgiler verdi. Daha sonra yine DÖB'den bir arkadaşımız "(...)Yıllar önce Nurhak dağlarında yatıkları ateş bugün yolumuzu ay-

dınlattıyor. Yaşamlarının işçi ve emekçilerin mücadelesine adanmış yoldaşlarımız bizlere büyük bir miras bırakmışlardır. Bu mirası taşımak ya da ona sahip çıkmak, yoldaşlarımızın hayatlarını verdikleri sosyalizm kavgasını zaferle sonuçlandırmakla mümkündür. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan gibi Sinanlar da hiçbir bireysel kaygı duymadan yaşamlarının en güzel günlerini insanlığın en güzel ve onurlu mücadelesi olan devrim mücadelesine vermişlerdir.

Sinanlar kendi zamanlarında olması gerekeni yaptılar. Sinanların ölümsüzleşmesinden yıllar sonra, onların bayraklarını dalgalandıran bizler, bu mücadeleyi zaferle sonlandırma göreviyle karşı karşıyayız. Çünkü hala ucu bucağı dehşet olan kapitalizm ayakta, insanlığın ve gençliğin geleceğini yok etmektedir. Hala Kürt halkı özgürlüğünü elde edememiştir. Hala faşizmin zindanlarında devrimci tutsaklar bulunmaktadır. Onlardan çok daha iyi koşullarda olan bizler, bugün bu görevlerle karşı karşıyayız ve yerine getirmek için bütün gücümüzle çalışmalıyız. Aksi, Sinanların, Denizlerin davasını sürdürmek değil ihanet olacaktır. Nurhak'ta yanar ateş sönmeyecek" diyerek tamamladı sözlerini.

THKO savaşçılarının yaşamları, devrimci önderlikleri üzerine konuşuldu, şiirler okundu, daha sonra Mücadele Birliği Platformu adına Vefa Serdar, Sinan Cemgil'in kişiliğini, öğrencilik dönemi ve mücadele yaşamını anlatarak "Daha öğrencilik yıllarında örnek bir insan olarak çevresinde sevilip sayılır olmuştu. Dersleri, genel kültürü, devrimci mücadele üzerine bilgileri, Marksizm-Leninizm konusundaki bilgileri ile dikkatleri üzerine çekmiş çevresindeki insanlar tarafından "hocam" diye hitap edilen saygı duyulan bir insan olmuştu. Dürüstlüğü, samimiyeti, militan kişiliğiyle saygı uyandırırken, yeri geldiğinde türküler marşlarla insanları duygulandıran, moral veren coşkuyu yaşatan yönleriyle de tanınırdı" dedi. DÖB'lü bir arkadaşımızın şiirinden sonra, şair dostumuz, yoldaşımız Ruhan Mavruk da, Sinanlara ilişkin kısa sözlerle onları anarak, "Onlar devrimin ateşini yaktılar, isimleri binlerce çocuğa verildi, yaktıkları ateş sönmeyecektir" diyerek güzel bir şiirle tamamladı sözlerini.

Konuşmaların aralarında sık sık "Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek", "Sinan Cemgil Ölümsüzdür", "Alpaslan Özdoğan Ölümsüzdür", "Kadir Manga Ölümsüzdür", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Deniz, Yusuf, İnan, Savaş Devam", "Sinanlar Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor" sloganları atıldı. Çalışmalarını Ayışığı Sanat Merkezi'nde sürdüren Grup Emeğe Ezgi, devrimci önderler Denizleri, Sinanları anan türküler söylediler. Son olarak "Söz Veriyoruz" ve Çav Bella marşlarını hep beraber söyledik. Ve "Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek" diyerek anmamızı sonlandırdık.

Proletaryanın GEÇİCİ DEVR

Sosyal reformist partiler ve oportünist hareketler emekçi sınıflara ve Kürt halkına CHP gibi bir gerici burjuva partisinin kuyruğuna takılmalarını önerirken Leninist Parti, bir toplumsal devrimi ve bu devrimle birlikte kurulacak geçici devrim hükümetini işaret ediyor. İşçi sınıfının herhangi bir burjuva hükümetini, gerici burjuva partiyi desteklemesi kendi sınıf çıkarlarına sırtını dönmesi; kölelik, baskı, sömürü düzeninin devamını onaylaması anlamına gelecektir. Aynı gerçek Kürt halkı için de geçerlidir.

Proletarya kendi güncel politikasını belirlerken sadece kendi cephesindeki gelişmeleri değil ama düşman cephesindeki gelişmeleri de dikkatle izlemeli, hesaba katmalı, izleyeceği günlük politikaya ilişkin dersler çıkarmalıdır. Sınıflar arası ilişkinin ve güçler dengesinin somut bir hesabı yapılırken, çoğu kez, düşman cephesindeki gelişmeler altın değerinde veriler de sağlar.

Tıpkı son bir aylık gelişmelerin satır aralarında saklı duran gerçeklerin sağladığı veriler gibi. Geçtiğimiz son bir ayda sermaye sınıfı cephesinde sarsıcı gelişmeler yaşandığı biliniyor. Sermaye düzeninin en eski partisi CHP’de olan bitenlerden söz ediyoruz. Bunlar biliniyor ve bu nedenle üzerinde durmanın anlamı yok.

Proletarya açısından sorun şudur: Sermaye sınıfı cephesini sarsan bu gelişmeleri, işçi sınıfını hiçbir biçimde ilgilendirmeyen ayrıntıları bir kenara iterek, nasıl değerlendirilmeli ve hangi dersleri çıkarmalı?

İşe şu gerçeğin altını çizmekle başlamak gerekiyor: Sermaye sınıfının, en azından bir kesiminin, emperyalist güçlerle birlikte CHP içinde kotardığı bu operasyon, mevcut hükümete alternatif yaratma arayışının bir sonucudur. Ama işçi sınıfı gelişmelerin sonucunu tespit etmekle yetinemez. Çünkü burada sonucun kendisi kadar, hatta ondan çok, sonuca yol açan nedenlerin bilince çıkarılması işçi sınıfı açısından önemlidir.

Sermaye sınıfını, mevcut hükümete alternatif yaratma arayışına iten koşulları ele almak ve onları son nedenine kadar incelemek izlenecek güncel politikanın belirlenmesinde işçi sınıfına yardımcı olacaktır.

Evet, ne oldu da %47’lik bir oy oranıyla Mecliste ezici bir çoğunluğa sahip, işleri de görünüşte oldukça yolunda görünen bir partinin hükümetine alternatif aranmaya ihtiyaç duyuldu? Aslında sosyal reformist partilerin de oportünist hareketlerin de yanıtını veremedikleri, kafalarını karıştıran soru budur. Toplumdaki her gelişmeyi, her olayı tek başına, diğer bütün gelişmelerden yalıtılmış şekilde, “münferit” olarak algılayanların kaçınmadıkları ve kaçınamayacakları bir kafa karışıklığıdır bu.

Gerçekte, toplumda her gün meydana gelen ve birbirinden bağımsız görünen sayısız olay aynı ortak temelden, emek-sermaye çelişkisinden kaynaklanıyor. Emperyalist-kapitalist sistemin son dünya kriziyle birlikte bu çelişki hem iyice olgunlaştı hem de keskinleşti. Sermaye sınıfı, tekelci kapitalist sistemi ayakta tutmak için kitleleri sürekli işsizliğe, yoksulluğa, sefalete iterken, kitlelerde yaşama tutunmak için doğrudan olsun dolaylı olsun sisteme karşı çetin bir savaş içine girmiş durumdadır.

İşçi sınıfının, Kürt halkının, diğer emekçi sınıfların doğrudan ekonomik, politik içerikli eylemleri bir yana, sadece zindanların yüz on bin insanı aşan doluluk oranı bile soruna bilimsel yaklaşmasını bilenlere çok şey anlatır. Düzen tarafından açlık ve sefaletle itilen yoksul kitleler, örgütsüz ve bilinçten yoksun oldukları durumlarda, hırsızlık, gasp, soygun biçiminde özel mülkiyete saldırılarla düzene karşılık veriyorlar.

Sermaye sınıfının kitleler üzerindeki ideolojik-politik hegemonyası kırılmıştır. Bu yüzden, kitleler üzerindeki hegemonyasını yitiren sermaye sınıfı, egemenliğini ancak kitleler üzerinde baskı, zor, şiddet uygulayarak sürdürabiliyor. Polisin, jandarmanın, zindanların bu kadar önem kazanmasının, mahkemelerde dosyaların dağ gibi yığılmasının anlamı ve nedeni budur.

Emekçi sınıfların, Kürt halkının, örgütsüz ve bilinçsiz kitlelerin bu kaynamasının ardında tekelci kapitalizmin iç çelişkilerinin düzeni yıkıma götüreceği denli keskinleşmesi; kitlelerin bu sömürü düzeninden kurtulmak isteği ve bu isteğin eylemlerle ifade edilmesi yatıyor.

Bu koşullarda, kapitalist temele dayanan hükümetlerin, burjuva politik güçlerin, partilerin kendilerini hızla tüketmeleri kaçınılmazdır. Hiçbir halk sürekli aldatılamaz ve bu nedenle hiçbir burjuva güç emekçi sınıflar üzerinde, uzun süre ideolojik, politik hegemonyasını sürdüremez. Kapitalizmin çelişkileri ne kadar keskin ise, burjuva politik güçlerin ve kurumların yıpranması da o kadar hızlı olur.

Böylesi durumlarda tekelci sermaye sınıfı ve emperyalist güçler, yıpranan, kitleler

in Alternatifi: İM HÜKÜMETİ

üzerindeki etkisini yitiren hükümet ve politik güçleri yenileriyle değiştirirler. Kitleler de aynı şeyi ama bambaşka amaçlarla yaparlar. Onlar da bütün burjuva politik güçleri, hep-si iğrenç bir bulamaç halinde yere çalınmış diye, sırayla zirveye çıkarırlar. Ama burada amaçlar birbirinin zıddı yöndedir. Sermaye sınıfı, düzenin ömrü uzasın diye yıpranan güçlerini değiştirirken, halk kitleleri son umutlar tükensin ve son yıkıcı saldırı yakınlaşsın diye bunu yaparlar.

Geçerken bir gerçeğin altını bir kez daha çizmekte yarar var: ekonomik ilhakın sonuna kadar vardırıldığı bağımlı ülkelerde emperyalist güçlerin izin ve onayı olmadan hiçbir hükümet değişikliği yapılamaz. Bağımlı ülkelerin sadece hükümetleri değil, burjuva liderler de artık emperyalist güçlerin ofislerinde belirlenmektedir.

Bu gerçeğin altını çizdikten sonra devam edebiliriz. CHP’de kotarılan operasyonun perde arkasında işte bu değişiklik hazırlıkları bulunuyor. Mevcut hükümet ve AKP kitlelerin gözünde yıpranmış, inandırıcılığını ve etkisini yitirmiştir. Onu yıpratın dinamikler kapitalist sistemin iç çelişkileridir; giderek keskinleşen emek-sermaye çelişkisi üzerinde yükselen iç savaş, devrimci durum, kitlelerin özgürlük ve kurtuluş özlendirir.

AKP hükümeti kitlelerin bu yöndeki hiçbir istemini karşılamadı, karşılayamazdı. Hükümet bu özlendileri karşılama vaadiyle geldi ama o vaatlerinin tam tersini yapmak zorunda kaldı. İşsizlik, yoksulluk arttı; Kürt halkı, emekçi sınıflar üzerindeki şiddet dayanılmaz boyutlara geldi, zenginlik bir avuç insanda birikirken toplumun ezici kesimin tarafında sefalet birikti vb. vb.

Burada canalcı soru şudur: Başka bir burjuva hükümet olsaydı durum değişir miydi? Yanıtımız nettir: Hayır değişmezdi. Çünkü kapitalizmin kendisinden kaynaklanan yaşamsal sorunları, kapitalist temelde hareket eden hiçbir burjuva politik güç, hiçbir hükümet çözemez. Temel yaşamsal sorunların kaynağı hükümetler değil, kapitalizmin kendi hareket yasaları, kendi iç çelişkileri olduğu için çözüm de bir burjuva hükümetin yerini başka bir burjuva hükümetin almasıyla çözülmez, çözülemez. Bu gerçek, yılların

deneyimiyle kitlelerin bilincinde açıklığa kavuşmuştur.

Buradan çıkarılacak birinci önemli sonuç: mevcut hükümetin yerine CHP ya da başka bir burjuva hükümetin getirilmesi emekçi sınıfların, Kürt halkının yaşamında köklü değişiklik bir yana kötüye gidişi de durdurmayacaktır. Ne işsizlikte, ne yoksullukta, ne Kürt halkı üzerinde şiddet uygulanması konusunda, ne özgürlükler alanında herhangi bir “iyi”ye gidiş söz konusu olacaktır.

Gerçekler böyleyken daha şimdiden CHP kuyrukçuluğuna soyunan sosyal reformistlerle oportünistlere ne demeli? Onların emekçi sınıflara bazen doğrudan, çoğu kez de dolaylı yoldan söyledikleri şey, CHP’li bir hükümetin AKP’li bir hükümete tercih edilebilir olduğudur. 70’li yıllarda CHP’yi destekleyerek kitleleri tekeli sermaye sınıfının peşine takanlar şimdi aynı rollerini oynamak üzere kollarını sıvamış bulunuyorlar. CHP’de kotarılan operasyon ve bu gerici burjuva partisinin “umut” olarak kitlelerin önüne sürülmeye başlanmasının ardından sosyal reformistlerle oportünist hareketlerin takındıkları “ılımlı eleştirel tavır”, “sağduyulu, akılcı yaklaşım” onları ele veriyor. Burjuva kuyrukçuluğunun yeni bir biçimi için ısınma turları yapıyorlar.

Oysa emekçi sınıflara yönelik en şiddetli saldırıların, Kürt halkına yönelik baskıların, Alevi halka yönelik kanlı katliamların ya da CHP’nin tek başına hükümet olduğu ya da hükümet ortağı olduğu dönemlerde gerçekleştirildiğini biliyoruz. Maraş ve Sivas katliamları, 19 Aralık Zindan katliamı başka söze gerek bırakmayan örneklerdir. Bu katliamlar ya CHP hükümetleri döneminde ya da CHP türevi “sosyal demokrat” partilerin hükümet ortağı oldukları dönemlerde gerçekleştirilmiştir.

Yukarda ortaya koyduğumuz gerçeklerden çıkarılacak ikinci önemli sonuç: emekçi sınıfların yaşamında ve Kürt halkının durumunda köklü değişiklik ancak kapitalist temelde hareket etmeyen, kapitalist temellerin yıkıntıları üzerinde kurulacak bir devrim hükümeti tarafından gerçekleştirilebilir. Bütün yaşamsal sorunların kaynağı tekeli kapitalizm ise, sorunların çözümü de ancak bu kay-

nağın bir devrimle ortadan kaldırılmasıyla söz konusu olabilir. Bir toplumsal devrim ve geçici devrim hükümeti; temel yaşamsal sorunların çözümüne açılan ilk kapı işte budur.

Tekelci kapitalizmin krizi, tekeli sermayenin acele ve panik halde hükümet arayışı, devrimci kitle hareketindeki olağanüstü artış, eylemlerdeki kararlılık, Kürt halkının zafer kararlılığı; bütün bunlar bir toplumsal devrim için, daha ileri bir toplum biçimi için koşulların oluştuğunu haber veriyor. Krizin bütün emperyalist-kapitalist sistemi sarmış olması ise, bir toplumsal devrim için dünya koşullarının da uygun olduğunu gösteriyor.

Sosyal reformist partiler ve oportünist hareketler emekçi sınıflara ve Kürt halkına CHP gibi bir gerici burjuva partisinin kuyrukçuluğuna takılmalarını önerirken Leninist Parti, bir toplumsal devrimi ve bu devrimle birlikte kurulacak geçici devrim hükümetini işaret ediyor. İşçi sınıfının herhangi bir burjuva hükümetini, gerici burjuva partiyi desteklemesi kendi sınıf çıkarlarına sırtını dönmesi; kölelik, baskı, sömürü düzeninin devamını onaylaması anlamına gelecektir. Aynı gerçek Kürt halkı için de geçerlidir.

Toplumsal devrim ve geçici devrim hükümeti için koşullar her bakımdan uygundur. Devrimci bir programa sahip ve devrimci yöntemlerle çalışacak olan geçici devrim hükümeti, fabrikalara, büyük topraklara, bankalara, büyük iç ve dış ticarete el koyarak; Kürt Ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için gerekli koşulları oluşturarak temel yaşamsal sorunların çözümüne; daha ileri ve daha yüksek bir toplum biçimine geçişe başlayabilir. Ancak bayrağına “Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin” yazan bir hükümet emekçi sınıfları, köylülüğü, Kürt halkını, gençliği; kısacası toplumu itildiği çöküşten, çürümeden, dağılmadan kurtarabilir.

Tekelci sermaye sınıfı, kendi düzenini ayakta tutmak, düzeni bekleyen tehlikeleri savuşturmak için yeni bir hükümet arayışına girmiştir. İşçi sınıfı ve Kürt halkı da kendileriyle birlikte toplumu kurtaracak hükümet alternatiflerini, Geçici Devrim Hükümeti hedefiyle ortaya koymalıdır.

KESK: 26 MAYIS'TA GREVDEYİZ!

21 Mayıs günü Taksim Hill Otel'de KESK bir basın toplantısı düzenledi. Genel Başkan ve Konfederasyon yönetiminin yer aldığı toplantıda, Sami Evren basın metnini okudu.

26 Mayıs bir günlük grevine hangi koşulların getirdiğine değindiği açıklamada şu görüşlere yer verdi:

"... 30 yıldır izlenen ekonomik politikalar ucuz ve örgütsüz emeğe dayalı, istihdam yaratmak yerine kapasite kullanımını zorlayan ölçsüz bir sermaye birikim modelini esas almışlardır. (...) Başbakan'ın da kabul etmek zorunda kaldığı azgın bir sömürü düzeni pahasına gerçekleştirilmiştir. Bu sömürü düzeni Türkiye'de darbenin yarattığı bir siyasi iklimde emekçilerin örgütlenmesi ve hak mücadelelerinin baskı altında tutulması pahasına olmuştur. Türkiye'nin yapısal durumu budur.

"Ancak krizle birlikte emekçilerin yüz yüze kaldıkları yaşam koşulları karşısında bir direniş çizgisi oluşturmaya başladıklarını gördük. (...) Bu direniş hattının köşe taşlarını Ankara ve İstanbul'da gerçekleştirilen büyük kitlesel mitinglerde gördük. 25 Kasım Grevi'nde gördük. Emekçilerin kendilerinin ve ülkelerinin kaderine müdahale etme kararlılığını son olarak TEKEL direnişinde gördük ve 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nı dolduran 500 bin emekçinin, ülkenin dört bir yanında 1 Mayıs'ta alanlara çıkan milyonlarca emekçinin coşkusunda gördük.

"Emekçiler 2 yılı aşan bir süredir meşru ve fiili yollarla ül-

kenin gerçek gündemini ortaya koymaktadırlar.(...)

"Ülkenin gerçek gündemi işsizliktir: Bugün Türkiye'de 6 milyonu aşan emekçi işsizdir. Ülkenin gerçek gündemi güvensizliktir: Milyonlarca emekçi sigortasız, kayıt dışı çalıştırılmaktadır.

"Ülkenin gerçek gündemi örgütsüzlüktür: Bugün çalışma hayatı anti-demokratik yasaların sultanı altındadır.

"Yukarıda ifade ettiğimiz bu tablo karşısında buradan bir kez daha ilan ediyoruz. İflas eden ekonomi politikalarınızı reddediyoruz..

"Anti-demokratik yaklaşımların, ırkçı şoven politikaların, cinsiyetçi uygulamaların ülkenin gündeminden çıkarılmasını istiyoruz.

26 Mayıs'ta taleplerimizi bir kez daha güçlü bir şekilde dile getireceğiz. İşsizliğe, güvencesizliğe ve örgütsüzlüğe boyun eğmeyeceğimizi bir kez daha haykıracağız. Üretimden gelen gücümüzü kullanacağız; alanlarda olacağız. Tüm halkımızı, emekçileri, emek dostlarını, demokratik güçleri grevimize katılmaya, destek olmaya çağırıyoruz."

Basın açıklamasını okuduktan sonra gazetecilerin sorularını yanıtladı. Diğer Konfederasyonlarla ortaklaşarak aldıkları maddeleri açıkladı. Ve 26 Mayıs'tan sonra da konfederasyonlarla birlikteliği korumak için gereken gayreti sürdüreceklerini ifade etti.□

ANTEP'TE GENEL EYLEME ÇAĞRI

26 Mayıs'ta gerçekleştirilecek genel eylemi duyurmak amacıyla Antep'te, KESK tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

22 Mayıs 2010 Cumartesi günü saat 13.30'da Eski Adliye önünde gerçekleştirilen basın açıklamasına sendika ve demokratik kitle örgütleri destek verdi.

Basın açıklamasını Eğitim-Sen Başkanı Ali Ersönmez okudu. Ersönmez, kapitalizmin bitmek bilmez kar hırsı yüzünden Zonguldak'ta maden işçilerinin hayatlarını kaybettiğini,

Muğla Üniversitesi öğrencisi Şerzan Kurt'a sıkılan kurşunun arkasında kimlerin olduğunu açık olduğunu belirttikten sonra "...emekçilerin, kendilerinin ve ülkelerinin kaderlerine müdahale etme kararlılığını son olarak TEKEL direnişinde gördük ve 1 Mayıs'ta Taksim 1 Mayıs alanını dolduran 500 bin emekçinin, ülkenin dört bir yanında 1 Mayıs'ta alanlara çıkan milyonlarca emekçinin coşkusunda gördük..." diyerek sömürü düzenini devam ettirme niyetinde olanların politikalarının artık iflas ettiğini belirtti.

Ersönmez son olarak "...26 Mayıs'ta yapacağımız grevle taleplerimizi bir kez daha güçlü bir şekilde ortaya koyacağız. Tüm halkımızı, emekçileri, emek dostlarını, demokratik güçleri grevimize katılmaya, destek olmaya çağırıyoruz. Özgür, eşitlikçi, demokratik bir ülke yaratana kadar mücadelemizin süreceğini herkes bilmelidir. Yolumuz açık olsun" diyerek konuşmasını bitirdi.

Basın açıklaması sonrasında KESK üyeleri 26 Mayıs genel eylemi ve talepleri belirten bildirilerinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Antep/Mücadele Birliği

İŞÇİLER TÜRK-İŞ'İ BASTI!

Direnışteki İşçiler Platformu üyeleri, 24 Mayıs'ta saat 10.00'da, Türk-İş Gümüşsuyu binasını işgal ettiler.

26 Mayıs eylemini satan Türk-İş yönetimini protesto eden işçiler, şu anda Türk-İş Bölge Temsilciliği binasındalar. 4'ü Tek Gıda- İş olmak üzere 15 sendika şubesi bir ara-

ya geldi, görüşmeler devam ediyor. Bir araya gelen sendikacılar ara ara görüşmeden notlar aktarıyor. Görüşmelerde daha evvel 4 konfederasyonlar 26 Mayıs için iktidara yönelik 12 madde sıralamışlardı. Bu maddelerden 2'si iş güvenliği sağlanması ve taşeronluk sisteminin kaldırılmasına yönelikti. Fakat geçtiğimiz günlerde Zonguldak Karadon Maden Ocağı'nda işçilerin katledilmesi üzerine geçen süre içinde somut ve sonuç alıcı bir şeyler yapmaması etkin mücadele yürütememesi ve son olarak Türk-İş ve ona bağlı 26 sendika şubesi 26 Mayıs eyleminin sadece saat 13.00'te basın açıklamasıyla geçiştirilmeye çalışılması işçilerin tepkisini çekti.

26 Mayıs'ta yapılacak genel eylemin toplantısında 26 Mayıs eylemi tartışıldı. 26 sendikacı, eyleme katılmayacaklarını açıkladılar. İşçiler de sendika binasını işgal ettiler.

Şu anda balkona iki pankart astı işçiler. "İşçiler Ölüyor, Sendikalar Susuyor! 26 Mayıs'ı Satan Türk-İş'ten Hesap Soracağız!", "Sorumsuz Türk-İş ve Mustafa Kumlu İstifa!" pankartları sallıyor şu anda balkondan. İşçiler, basına "binayı işgal ettik" duyurusunu yapmış bulunuyor.

İlerleyen dakikalarda işçiler bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında Zonguldak'ta katledilen maden işçilerine, taşeron sistemine de değindiler. İki gün boyunca orada kalacaklarını belirten işçiler, "26 Mayıs'ta binlerce işçiyle burada olacağız. Ama genel grev için değil, Kumlu'nun istifası için burada olacağız" dediler.

Eylem alanı her geçen dakika kalabalıklaşıyor. Sürekli katılımlar oluyor. Emek güçleri eylem alanında güçlerini birleştiriyor.

Bu arada gelişmeler karşısında açıklama yapan Tek Gıda İş başkanı Mustafa Türkel, "Bu durumda 22 Şubat'ta planlanan 'genel eylem'den vazgeçmek, 'saatlik bildiri okuma' eylemine dönüştürmek, umudunu bu mücadeleye bağlamış olan çalışanlar ve işsizlere yapılacak en büyük kötülük olacaktır. Daha vahimi artık 27 Mayıs sabahı iktidar partisi, emek hareketi, çalışanlar ve örgütlerine karşı çok daha pervasız, acımasız ve vurdumduymaz olacaktır. Konfederasyonların ve emek hareketinin böylesi bir acz içine düşmeye hakları yoktur. Alınan kararın arkasında durmak ve eylemin hakkını vermek zorundadırlar. O nedenle konfederasyon yöneticilerini almış oldukları bu 'hafifletilmiş' genel eylem kararını yeniden gözden geçirmeye davet ediyoruz. Emekçiler kendilerinden gerçek mücadele önderi olmalarını beklemektedir. Aksi takdirde, en azından Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu'nun, bu kararın bedelini ödemek zorunda kalacağı açıktır" dedi. Türkel, Çadırkent boyunca ve sonrasında sergilediği pragmatist tutumu sergilemeye devam ediyor!

Direnışteki İşçiler Platformu (Tekel, İtfaiye, Esenyurt, UPS işçileri) üyesi işçiler, durum değerlendirmesi yaptılar. Burjuva sendikacılara karşı mücadele eden sendikacı işçiler olarak 26 Mayıs eylemine ihanet eden 26 sendikacının isminin açıklanmasını istiyorlar. "1 Mayıs'a karşılık 26 Mayıs sözü mü verildi?" diye soruyor işçiler.

Türk-İş yönetimi her ne kadar "burası işçilerin evi" dese de, Platform üyesi işçiler bunun bir işgal olduğunu ısrarla vurguluyorlar.

2 günlük açlık grevi kararı alan işçiler, 26 Mayıs sabahına kadar sürececek eylemlerini, burada yapacakları bir basın açıklamasıyla sona erdirecekler ve buradan eylem alanlarına yürüyecekler.

Türk-İş binasına "Bu İşyerinde Grev Var" dövizini asan işçiler, saat 18.00'de bir basın açıklaması yapacaklarını duyurdular. Türk-İş ve diğer konfederasyonların tutumunu "işçiye karşı grev" olarak adlandırıyor işçiler. Eylem sürüyor. □

İŞÇİ SINIFI BU İHANETİ UNUTMAYACAK!

Kendi aldıkları 26 Mayıs "genel eylem kararı"na ihanet eden TÜRK İŞ'e (ve kuşkusuz diğer konfederasyonlara) tepki duyan Tekel işçileri, eylem halindeki diğer işçilerin de katılımıyla Türk-İş binalarını işgal etmeye başladılar.

Fitili ateşleyen 24 Mayıs'ta Gümüşsuyu'ndaki Türk-İş Bölge Temsilciliği binasını işgal eden İstanbul Tekel işçileri ve Direnişteki İşçiler Platformu olmuştur. İşgal eylemi yapan işçiler Mustafa Kumlu ve yönetimini istifaya çağırıyor; ayrıca 2 gün açlık grevine başlamışlardı.

26 Mayıs saat 10.00'da açlık grevini sonlandıran Tekel işçileri ve aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu destekçiler, saat 12.00'de AKM önünde toplanmaya başladı.

12.30 önde İstanbul Türk-İş Şubeleri Platformu "AKP'ye Uzlaşmacı Sendikacılığa Karşı İnadına Mücadele" pankartıyla önde Gümüşsuyu Türk iş binasına yürüyüşe geçildi. İki gündür Tekel işçilerinin işgal ettiği binaya doğru yürüyen kitle sık sık "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Kumlu İstifa", "Direne Direne Kazanacağız", "Kavgaya Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Hamdulah Uysal Ölümsüzdür" sloganlarını attı. Türk-İş binasının önünde onları karşılayan Tekel işçileri oldu.

Basın açıklamasını okuyan Tez-koop-İş başkanı Rabia Özkaracı "15 Aralık 2009 tarihinde kölelik dayatması 4/C'ye hayır demek için yollara düşen Tekel işçileri 78 gün boyunca Ankara'da direnişin simgesi olmuş ve militanca etmiştir. Direniş boyunca Türkiye'nin dört bir yanında işçi ve emekçiler mücadele coşkusu ve sınıf dayanışmasının en güzel örneklerini yaşatmıştır. Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu-Sen 26 Mayıs'ı genel eylem günü ilan etmiş ve 3 ay boyunca bu eyleme çeşitli faaliyetlerle hazırlık yapılacağı ifade etmişlerdir.

Bizler Türk-İş'e bağlı İstanbul şubeleri olarak başta kendi konfederasyon başkanımız olmak üzere, AKP'yi genel eylemle uyarmaktan vazgeçen Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu-Sen genel başkanlarını aldıkları bu karar nedeniyle kınıyor ve istifaya davet ediyoruz.

Türk-İş'e bağlı şube yöneticileri zaten AKP hükümeti ne derse onu yapıyorlar biat eden, icazet alan, sınıfla derdi olmayan sendikal anlayışı temsil ettikleri ortadadır. İşçi ve emekçilerin çıkarını temsil eden sendikal mücadele koşullarını, biçimlerini, programlarını lafla değil emekle, inatla, özveriyle ve bedel ödeyerek oluştururlar." dedi.

Daha sonra Tekel işçileri adına basına açıklama yapan Metin Arslan konfederasyonların aldıkları kararları yerine getirmemesini sert bir dille eleştirirken "bu ihaneti işçi sınıfı unutmayacak" dedi. İşçilerin örgütlü oldukları sendikalarda bürokrasinin nasıl büyük sorun olduğunu, işçilerin mücadelelerin önünde engel olduğunu vurguladı.

Türk-İş önünde yapılan açıklamalardan sonra kitle Taksim AKM önüne doğru yürüyüşe geçti. AKM önüne geldikten sonra marşlarla eylem sona erdi. □

ÖRGÜTSÜZ BİR TOPLUM YOK OLMAYA MAHKUMDUR

Tekel işçileri, 24 Mayıs günü Türk-İş'in Gümüşsuyu'ndaki binasını işgal ettiler. Buradaki işçilerle görüşmelerimizden notları aktarıyoruz.

Mücadele Birliği: Neden böyle bir eylem yaptınız?

Suat: Ankara'da çadır eylemimiz sırasında bir vaatte bulundular.26 Mayıs'ta grev ilan ettiler. Dolayısıyla bir ay sonra eylem olur diye, sendikalar aldıkları kararlara uyarlar diye düşündük, onlara inandık. Bugün baktığımızda 26 Mayıs'a iki gün kalmış Türk-İş'te her hangi bir eylem planı yok.

Mücadele Birliği: Balkona pankart asmışsınız 'İşçiler Ölüyor, Sendikalar Susuyor', 'Kumlu İstifa' diye?

Suat: Sendikacılık iddialı olanların işidir. Ve yapamayacağınız şeyleri vaat etmeyin diyoruz. Ne yazık ki, hep taşeronlaşmaya doğru bir gidiş var. Sendikalar buna önlem almak zorundadırlar. İleri doğru bir şeyler yapmak için biz hep tartışıyoruz. Ama bir yere kadar. Sendikalar ve özellikle sendika başkanlarına bu konuda çok iş düştüğünün bilincinde olmaları gerekiyor. Bizim burada oluşumuzun nedeni 26 Mayıs'a ilişkin gelişmeleri, sendikaların tutumlarını kamuoyuna bir kez daha duyurabilmek içindir.

İbrahim: Benim buraya geliş nedenim tamamen 1 Mayıs'taki kürsü işgali ve bundan sonra aldığımız duyurular üzerinedir. 26 Mayıs Genel Grevinin yapılmayacağına ilişkin açıklamalar duyduk. Onun için Türk-İş binasına geldik. Bu bizim en doğal hakkımız.

Bizim için en üst yer konfederasyondur. Tek Gıda-İş de konfederasyonun bir üyesidir. 26 Mayıs Genel Grevine ilişkin bilgi almak için geldik. Ama yeterli bir açıklama yapılmadı.

Onun için bu konuda işçi sınıfına büyük bir ihanet yapıldığını düşünüyoruz. Bu, yalnız Türk-İş'e ait bir karar değil, diğer sendikaların da kararıydı.

26 Mayıs'a ilişkin karar aldıklarında yaptıkları basın açıklamasında 12 madde vardı. Bunlar özetle 4C'ye ilişkin güvencesiz çalıştırma vb. ile ilgili maddelerdi. Tam 30 maden işçisi kardeşimizin öldüğü bir dönemde sanki bu 12 madde hükümet tarafından ya da idareciler tarafından hala çözümlenmiş değildir. Buna bağlı olarak sendikaların yaptığı hataları eleştiriyoruz. İhanete varan uygulamalarını eleştiriyoruz. Bunda da son derece haklıyız. Türk sendikacıları görev ve sorumluluklarını yerine getirmiyorlar. Ama buna alternatif olarak ortaya konmuş bir örgütlülüğümüz de yok.

Türkiye'de sendikal alanda büyük bir boşluk var. Bunu doldurmak gerekiyor hem de acil bir şekilde. Bu boşluğu da devrimci ve sosyalistlerin gerçekleştireceğine inanıyorum. Tabii bunun çok güç olduğunu biliyorum onlar için, ama bu konu onları birinci derecede ilgilendiriyor. Bizler görev ve sorumluluklarını yerine getirmeyen sendikacıları teşhir etmek istiyoruz bu eylemle. Bugün 26 Mayıs'ta yapılması gereken genel grevin yapılmaması kararını alan sendikaları protesto etmek için

26 arkadaşımız iki günlük açlık grevine başladılar.

Levent: Bugün yaptığımız eylem sadece Mustafa Kumlu'nun istifasını istemekten ibaret kalmamalıdır. Mücadelemizi sürdürmemiz, yükseltmemiz gerekiyor. Bizler Türk-İş'in bu tavrını protesto ediyoruz. 26 Mayıs günü AKM önünde olacağız hepimiz.

Mücadele Birliği: Şu anda iki günlük açlık grevindesiniz.

Koray: Evet. Buradaki mücadelemiz bağlı bulunduğumuz konfederasyonun 26 Mayıs grevini geçiştirme istemesi üzerinedir. 4 Şubat eyleminden sonra konfederasyonların, 4 Şubat eylemini zamanları yetmediği için yeterince örgütleyemediklerini açıklamaları üzerine 22 şubat günü 4 konfederasyon tarafından 26 Mayıs'ta genel eylem kararı alınmıştı. Bu süreç içerisinde örgütlenebileceklerini söyleyen konfederasyonlar maalesef hiçbir hazırlık yapmadılar.

Mücadele Birliği: Daha önce de konfederasyonların veya sendikaların eylemlerin bir yerinden sonra yarı yolda bıraktıklarını gördük. Şimdi sizler de aynı şeyi yaşıyorsunuz. Sizce işçiler sendikalarla böyle sorunlar yaşadıklarına göre farklı bir çözüm bulmaları gerekiyor mu?

Koray: Elbette işçiler kendi öz örgütlenmelerini yaratmak zorundadırlar bir şekilde. Çünkü örgütsüz bir toplum yok olmaya mahkumdur. Artık çok açık olarak görülüyor ki, işçiler kendileri bir örgütlenme yaratmak zorundalar. Ancak o zaman sendikaların bu şekilde davranmalarının önüne geçebilirler ve ancak böyle bir örgütlenmeyle aldıkları kararları uygulayabilirler, mücadelelerini gerektiği gibi verebilir, haklarını alabilirler. Sendikalar şu anda çözüm üretmez durumdadır. □

ARTIK YETER BIÇAK KEMİĞE DAYANDI!

İzmir'de 25 Mayıs sabah saat 09.00 sıralarında Tekel işçileri Türk-İş binasını işgal etti. İstanbul'da başlayan ve daha sonra birçok ilde yinelenen Türk-İş binalarını işgal eyleminde İzmir Tek Gıda-İş Sendikası ile birlikte Deri İş, TÜMTİS, Petrol-İş, Tez-Koop-İş, Hava-İş Sendikaları saat 18.30'da Türk-İş binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde "Geri Adım Atmayın İşçileri Satmayın", "Sendikalar Göreve Genel Greve", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "UPS, Tekel, Tariş Daha Fazla Direniş", "Maden İşçileri Ölümsüzdür", "Kahrolsun Sendika Ağaları" sloganları atıldı.

Basın açıklaması sırasında ilk sözü alan Tek Gıda İş Yöneticilerinden Gürsel Köse şunlara değindi: "Yine burada yan yanayız omuz omuzayız. Hoş geldiniz kardeşler, yoldaşlar hoş geldiniz. Yıllardan beri bizlere dayatılan baskılara, işsizliğe, yoksulluğa, açlığa, karşı 78 gün hep beraber omuz omuzaya mücadele verdik. Ve 78 gün süren mücadelede 4 Şubat'ta konfederasyonlar bir karar aldı, 1 günlük iş bırakma genel grev kararı aldılar. Savaşmalara rağmen ötelemelere rağmen bu topraklarda ilk kez işçi sınıfı, sınıf kardeşlerimiz kendi iş kollarında olmamasına rağmen Tekel işçileri için hayatı durdurdular, şalterleri indirdiler. Ve kardeşler 4 konfederasyon Ankara'da yiğitçe, onurlu bir şekilde devam eden mücadele esnasında 22 Şubat'ta özelleştirmelere karşı, 4-C'ye 4-B'ye karşı, esnek çalışmaya karşı, kuralsız güvencesiz çalışmaya karşı, örgütlenmenin önündeki engellere karşı, genel grev kararı aldılar. Eğer bunlar yönetenler tarafından geri alınmazsa, bunları ortadan kaldırmazlarsa 4 tane konfederasyon hayatı durduracaklarını açıkladılar. Ve geçen hafta 4 konfederasyon bir açıklama yaptı yazılı; 26 Mayıs'ta işyerlerinin önünde ortak hazırlanan basın bildirisini saat 13.00'te açıklanması gerektiğini kamuoyu önünde açıkladılar. Buradan bu kararı alanları, bu mücadeleden geri adım atanları bir kez daha şiddetle kınıyoruz. Bizler, işçiler, emekçiler, yoksullar, işsizler olarak bu topraklarda yaşayan ezilen halklar olarak yıllardan beri bedel ödüyoruz. Daha dün maden ocaklarında göçük altında 30 canımızı kaybettik. Bizler 4 konfederasyondan 1 günlük iş bırakma eylemi değil, süresiz genel grev istiyorduk. Tam zamanydı, göçük altında kalan işçi kardeşlerimiz için ve bugün de bir işçi kardeşimiz göçük altında kalarak öldü onun için. Ve bu şekilde işçi sınıfının önünü tıkayanlara, geri adım atanlara, birlikte yan yana omuz omuzaya mücadele etmemizi engellemeye çalışanlara şunu söylüyoruz; bizler taban olarak, işçiler, emekçiler olarak bu dayatmalara asla ama asla izin vermeyeceğiz" vurgusunu yaptıktan sonra 6 sendikaların Tekel işçilerinin eylemine destek metnini okudu ve ardından basın metnini okuması için sözü 2 Nolu Şube Başkanı Nuri Yılmaz'a verdi.

Basın metninde "Bizler Tekel işçileri; yarın 26 Mayıs biz Türk-İş'teyiz ama Türk-İş yerinde yok. 22 Şubat kararını uygulamak için geldik ama sahip çıkan yok. 26 Mayıs genel eylem kararı alanları kararın arkasında durmaya çağırıyoruz. Bu konuda en büyük sorumluluk Türk-İş'e aittir. Ama Türk-İş bu kararın arkasında durmamaktadır... 4 tane konfederasyon birleşti işçi hakları için 12 madde sıraladı. Bu 12 maddelik sorunlar çözülmezse 26 Mayıs'ta üretimden gelen tüm güçler kullanılacak diye ilan etti. Soruyoruz bugün ne değişti?... Hiç, o günden bugüne sadece acılarımız arttı 30 canımızı daha kaybettik... Asıl şimdi eylem zamanı. Biz Türk-İş'i evimiz biliriz, çünkü Türk-İş bizi. Ama Türk-İş, bize rağmen bizi yok sayarak eylemden çark etti, bizi arkadan vurdu. Sonra DİSK ve Kamu-Sen vurdu. Artık yeter bıçak kemiğe dayandı. Ankara'da 78 gün direndik bize sahip çıkmadılar. 1-2 Nisan'da Ankara'da coplandık polise dur demediler. Bizi Türk-İş'e sokmayan polisi Türk-İş'te ağırladılar. 26 Mayıs artık son darbedir, Türk-İş yönetiminin işçi sınıfına ihaneti artık son haddine varmıştır. Ve şunu açıkça ilan ediyoruz sizler artık bizim için yoksunuz. Ayağa kalkan emek hareketine duvar olmaktan vazgeçin, oturduğunuz koltukları boşaltın istifa edin gidin" dendi.

İzmir Mücadele Birliği

İZMİR'DE 26 MAYIS

İzmir'de sendikalar 26 Mayıs konusunda birliktelik sağlayamayınca, eylemler ayrı ayrı yapıldı. KESK ve DİSK Basmane Meydanı'nda toplanırken, Türk-İş Bornova'da gerçekleştirdi eylemini.

Sendikaların aylar öncesinden yapmayı planladıkları genel eylem, hedeflenen şekilde gerçekleşmedi. Türk-İş'in genel grev eyleminden çekildiğini açıklamasıyla birlikte Tekel işçileri de farklı illerde bu kararı protesto etmek için Türk-İş binalarını işgal etmişti.

İşgallerini 26 Mayıs genel grev eylemiyle birleştiren Tekel işçilerine destek amacıyla KESK, DİSK, siyasi partiler ve devrimci hareketler Basmane Meydanı'nda saat 11.00'de toplandılar. 11.30'da İzmir Büyükşehir Belediyesine doğru yürüyüşe geçildi.

Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak eyleme "Hamdullah Uysal'ın, Şerzan Kurt'un, Maden-Tersane... İşçilerinin Katili Kapitalist Devlettir" ve "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak" pankartlarıyla katıldık. Toplanma yerinde Park-Bahçe işçileri ile yan yanaydık. "Park-Bahçe işçileri, Büyükşehir Belediyesinin önünde taşeronlaşmaya karşı, güvencesiz çalışmaya karşı 72 gün süren onurlu bir direniş yaptılar. Park-Bahçe işçilerinin onurlu mücadelesi hala sürüyor" konuşması yaparken "Park-Bahçe İşçisi Yalnız Değildir" sloganını attık.

Yürüyüş sırasında "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Bütün İktidar Emeğin Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Şerzan Kurt Ölümsüzdür" sloganlarını attık. Yürüyüşte sık sık işçi direnişlerinin isimleri sayılırken Hamdullah Uysal, ölen 30 maden işçisi ve Muğla'da polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt'la ilgili konuşmaları yapıldı. "Maden işçileri, Tersane işçileri katlediliyor, tekstil işçilerinin makine başında ömürleri tükeniyor. Türk-Kürt-Arap-Alevi-Sünni bütün emekçiler kapitalizm tarafından sömürülüyor. İşçiler emekçiler ayağa kalkın... Hamdullah Uysal Tekel eylemi sürecinde Ankara'da katledildi, Maden işçileri asgari ücret adı altında sefalet içinde yaşarken yerin 540 metre derinliğinde bir parça ekmek için, birilerinin zenginliği için katledildiler, Şerzan Kurt arkadaş Muğla'da bir polis tarafından, devletin polisi tarafından kurşunlanarak öldürüldü".

Büyükşehir Belediyesi'nin önüne gelindiğinde ilk olarak 30 maden işçisi anısına saygı duruşu ve ardından konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından basın metni okundu. "Hamdullah Uysal'ın, Şerzan Kurt'un, Maden-Tersane... İşçilerinin Katili Kapitalist Devlettir" pankartı alanın her yerinde dolaştırıldıktan sonra eylemin bitmesine yakın ses aracına çıkarıldı. KESK ve DİSK tarafından katılımın düşük tutulduğu eylem saat 13.00'e doğru bitirildi.

İzmir Mücadele Birliği

ADANA'DA 26 MAYIS GREVİ

26 Mayıs Çarşamba günü Adana'da DİSK, KESK, Adana Tabip Odası ve TMMOB'un örgütlediği 1 saatlik iş bırakma eylemi, TEKEL İşçilerinin de katılımıyla Atatürk Caddesi'nden başladı.

Yürüyüşte en dikkat çeken kortej, canlılıkları ve öfkeleriyle TEKEL işçilerinin kortejiydi. Tekel işçileri, en önde "Tek-Gıda İş Sendikası Adana Şubesi" pankartının ardında hemen arkasında ise yine "4C'ye Hayır", "Direnen Tekel İşçileri, Tekel İşçileri Kumlu'ya İnat 26 Mayıs'ta Alanlarda Olacak" yazılı iki pankartla yürüyüşteki yerlerini aldılar.

Tekel işçileri yürüyüş boyunca sık sık "Her Yer Tekel Her Yer Direniş", "Bekle Biz Ankara Haziran'da Ordayız", "İş Ekmek Yoksa Barış da Yok", "Yaşasın Ankara Direnişimiz", "Kumlu İstifa" sloganlarını attılar. Yürüyüş boyunca caddede ve işyerlerindeki insanlar alkışlarıyla Tekel işçilerine desteklerini sundular.

Yürüyüşte, Eğitim-Sen en kalabalık kortejdi ve "Şerzan Kurt'a Sıkılan Kurşun Halkların Kardeşliğine Sıkılmıştır, Bijî Bıratıyan Gelan" pankartıyla sık sık "Genel Grev Genel Direniş", "İşçi Memur El Ele Genel Greve", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarını attılar. Yürüyüş boyunca kortejlere yeni kortejler ekleniyordu. Bunların arasında, Dev Sağlık İş, SES, Herkese Sağlık

Güvenli Gelecek Platformu, BES ve çeşitli devrimci demokratik kurumlar da vardı. İstasyon Meydanı'na gelindiğinde ise alanda DİSK Çukurova Temsilciliği, KESK/Haber-Sen, Eğitim-İş gelen kortejleri "Tekel İşçisi Yalnız Değildir", "Genel Grev Genel Direniş" sloganlarıyla karşıladılar.

Alana gelindiğinde ise kurumlar adına KESK Adana Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Güven BOĞA basın açıklamasını okudu: "Bizler, daha dün Zonguldak'ta toprağın altında kalan maden işçileri için; iş için; ekmek için; güvenceli çalışma koşulları için; demokrasi için; baskısız, insan onuru-

na yaraşır bir yaşam için birlikteyiz. Halklarımız ve özgürlüklerimiz için dayanışma içindeyiz. Biz, üretenlerin, emekçilerin açlığa, işsizliğe, sefaletle itildiği, örgütlenmeye çalışanların baskı gördüğü, hak arayanların şiddete maruz kaldığı bir ülke istemiyoruz. Özgür, eşitlikçi, barışçı demokratik bir ülkede yaşamak, çocuklarımıza onurlu bir gelecek sunmak için bugün GREV'deyiz!" dedi. Eylem çekilen halayların ardından alkış ve sloganlarla sona erdi.

**Zafer Savaşan Tekel İşçisinin Olacak!
Adana Mücadele Birliği**

ADANA'DA İŞÇİLERE POLİS BARİKATI

26 Mayıs genel grev kararının uygulanmamasını protesto eden Tekel işçileri, 25 Mayıs günü saat 13.30 civarında Adana'da Türk-İş Bölge Temsilciliği'ne girmek istedikleri ve polislin saldırısına maruz kaldılar. Yaklaşık 20 işçinin katıldığı eylemde, Türk-İş'e girmek isteyen Tekel işçilerini, önce sendika

yetkilileri engellemeye çalıştı. Daha sonra olay yerine çağrılan polisler tarafından zor kullanılarak dağıtıldı işçiler. Saldırı sırasında Türk-İş Bölge Temsilcisi Edip Gülnar'ın işçilere dönük küfürlü hakareti de yaşandı. Durumu değerlendirmek için Tek Gıda-İş Sendikası'na geçen işçiler, saat 17.30'da Türk-İş önünde bir basın açıklamasıyla 24 saatlik açlık grevi kararı aldılar.

Polis barikatıyla kapatılan Türk-İş önünde sloganlarla toplanan Tekel işçileri, Mustafa Kumlu'yu istifaya çağırıldı. Polis barikatının önünde saat 17.30'da toplanan Tekel işçileri, sloganlarla tepkilerini gösterdiler.

"Kahrolsun Sendika Ağaları", "Kavgayı Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız" sloganlarıyla başlayan basın açıklamasında şu ifadelerle yer verildi

"Bize rağmen hiç kimsenin karar alamayacağı bir kez daha söylüyoruz. Türk-İş yönetimi ve Kumlu bilmelidir ki, bu genel grev onlara rağmen gerçekleşecektir. Bu genel greve Türkiye'nin dört bir tarafından Tekel işçileri '4C'ye Hayır, Güvenceli iş istiyorum' talebiyle katılacak ve grevi güçlü kılmak için elinden gelen her çabayı gösterecektir. Biz Adana Tekel işçileri olarak bizleri evimiz olan Türk-İş Adana Bölge Temsilciliği binasına sokmamak için polis çağırarak, işçilere küfreden, saldıran bölge temsilcisi Edip Gülnar ve diğer yöneticilere sesleniyoruz; Bu sendika ne senin ne de yöneticilerinin sendikalarıdır. Bu sendika bizimdir. Biz işçilerin evidir. Biz Tekel işçilerine yapılan fütursuz saldırıyı şiddetle kınıyoruz."

Daha sonra işçiler sloganlar ve ıslıklar eşliğinde Tek Gıda-İş Sendika binasına dönerek 24 saat sürecek olan açlık grevine başladılar.

Adana Mücadele Birliği

İSTANBUL'DA 26 MAYIS

Tekel işçilerinin Ankara'da 78 gün süren eylemlerinin ardından 26 Mayıs'ta bir günlük genel grev kararı alınmış; fakat Konfederasyonlar, "genel grevin şartlarının olmadığı bir saatlik iş bırakma eyleminin yeterli olacağı" değerlendirmesiyle eski kararlarına sırt dönmüşlerdi.

Konfederasyonların bu kararı üzerine başta Tekel işçileri olmak üzere direnişte bulunan işçiler (İtfaiye, Marmaray, İSKİ, Esenyurt Belediye, UPS Kargo... işçileri) bu karara tepki gösterdiler. Yalnızca KESK 26 Mayıs'ta tam gün iş bırakacağını bildirdi. Konfederasyonların bu kararını protesto amacıyla Tekel işçileri önce 24 Mayıs'ta İstanbul'da, 25 Mayıs'ta ise İzmir, Samsun, Diyarbakır ve Adana da Türk-İş Sendika binalarını işgal ettiler.

KESK'e bağlı sendikalar, 26 Mayıs sabahı saat 10.00'da iki koldan yürüyerek Beyazıt Meydanı'nda buluşma karar aldılar. KESK'e bağlı sendika üyeleri saat 10.30'da Sirkeci Garı önüne gelmeye başladılar. Eğitim-Sen, Haber-Sen, BES sendikalarından gelen emekçiler, "Parasız Eğitim, Parasız Sağlık", "Gün Gelecek, Devran Dönecek Devlet Emekçiye Hesap Verecek", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir", "Maden İşçisinin Katili Sermaye Devleti", "Genel Grev Genel Direniş", "Madencinin Ölümü Kader Değil, Katliamdır", "Direnişler Sürüyor, Mücadele Büyüyor", "İşçi-Memur Elele Genel Greve", sloganları atarak Cağaloğlu Yokuşu'na, oradan Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşe başladılar. Yürüyüş sırasında bazı işyerlerinden alkışlayanlar, sloganlarla eyleme destek verenler oldu. Yol boyunca korteje katılanlarla Beyazıt Meydanı'na gelindi.

Çapa Tıp Fakültesi önünde yine saat 10:30'da toplanmaya başlayan yürüyüş ko-

luna, Mücadele Birliği Platformu ve çeşitli devrimci ilerici kurumlar da katıldı. En önde "Zonguldak'ta 30 Maden İşçisini Kaybettik, Türkiye İşçi Sınıfının Başı Sağolsun" KESK imzalı pankartın olduğu kitle Beyazıt'a doğru ilerledi.

Yürüyüşe Mücadele Birliği Platformu, Mücadele Birliği imzalı "Sermayenin İktidarını Yıkalım Emegün İktidarını Kuralım" ve DEK (Devrimci Emekçi Komiteleri) imzalı "İktidar Dışında Her Şey Hiç Bir Şeydir" pankartlarıyla katıldı.

Kitle sık sık, "Herkes Eşit Ücretsiz Sağlık", "Hastaneler Halkındır Satılamaz", "Kader Değil Bu Bir Cinayet" sloganlarının atıldı. Yusufpaşa durağına gelindiğinde Mücadele Birliği imzalı "Dünya Emegün Olacak" pankartının binadan aşağıya sarkıtılması eylemin coşkusunu arttırdı. Alanda geçenleri selamlayan üzerinde Deniz Gezmiş'in resmi olan pankartı emekçiler sloganlar ve ıslıklarla karşıladı.

Mücadele Birliği korteji sık sık "Yaşamın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşamın Emekçilerin Mücadele Birliği", "Dünya Emegün Olacak, İktidar Dışında Her Şey E-

meğün Olacak", "Bütün İktidar Emegün Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarını haykırdı. Alana vardığımızda 2000 yakın kitle yerlerini aldıktan sonra program başladı programda Sami Evren konuşmasına herkesi selamlayarak başladı. "81 ilde tam gün iş bırakma eylemi yapıyoruz ve tüm illerde kamu emekçileri alanlardan Zonguldak'ta katledilen maden işçilerinin ailelerine baş sağlığı diliyoruz. Bugün Başbakan'ın 'madende, tersanelerde yaşamını yitiren işçileri sorumlusu kadedir' demesini biz kınıyoruz. Ve biz biliyoruz ki, taşeronlaştırma, güvencesiz ve sağlıksız çalıştırma yüzünden yaşamlarını kaybettiler. Bugün iktidar bizlere 4B-4C dayatıyor. Tekel işçilerine zulmediyor. Biz bu koşullarda sözleşmeli çalışmak istemediğimizi ve artık sözleşmeli çalışmayacağımızı belirtiyoruz. Demokratik açılım yaptıklarını söylüyorlar bu demokratik açılım değil olsa olsa sivil faşizmdir" dedi.

Yapılan konuşmanın ardında eylem sona erdi. □

İZMİR TÜM BEL-SEN'DEN İŞ BIRAKMA EYLEMİ

25 Mayıs Salı günü KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen, yapılan toplu iş sözleşmelerinden bir sonuç alamayınca, eylemliliklere başladı. Ayın 24'ünde iki saatlik iş bırakma eylemi yaptık-tan sonra, 25 Mayıs'ta da tüm gün iş bırakma eylemi yaptılar.

İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde sabah 08.30'da toplanmaya başlayan emekçilerin ses arabasına valilik tarafından el konulduğundan, emekçiler ıslıklarla ve alkışlarla valiyi protesto ettiler. Emekçiler bekleyişlerini sürdürürken davul zurna eşliğinde bol bol halay çektiler. KESK Genel Başkanı Sami Evren, eylemi destekleyenler arasında yer aldı.

Saat 10.00'a doğru valiyle görüşmeye giden sendika temsilcileri, vali yerinde olmadığı için görüşmeden geri döndüler.

Eylem 11.00'e doğru 26 Mayıs'taki greve çağrı yapılarak bitirildi. Emekçiler alandan işyerlerine dönmediler.

İzmir Mücadele Birliği

26 Mayıs

ANKARA'DA 26 MAYIS

Ankara'da 26 Mayıs genel eylemi, eyleme katılanların iş yerleri önünde toplanmasıyla başladı. Eyleme KESK Ankara Şubeler Platformu'na bağlı sendikalar, Türk-İş'e bağlı birkaç sendika ve diğer devrimci-demokrat yapılar katıldı.

Eğitim-Sen 2 Nolu Şube'nin yolda polis tarafından engellenmesi sonucu, eylem 45 dakika gecikmeyle başladı. Eğitim-Sen 2 Nolu Şubenin gelmesinin ardından, Zonguldak'ta göçük altında hayatını kaybeden 30 madenci, Muğla Üniversitesi'nde faşist saldırı sonucu hayatını kaybeden Şerzan Kurt ve ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu.

Eyleme katılan kurumların selamlanmasının ardından KESK adına Emirali Şimşek bir basın açıklaması yaptı. Eylem sırasında SSK İşhanı balkonuna "Sermayenin İktidarını Yıkalım, Halk İktidarını Kuralım-DEK, DİK" imzalı bir pankart asıldı ve DEK-DİK imzalı bildiriler dağıtıldı.

Bu sırada, eylem sürerken İzmirli 8 kadın TEKEL işçisinin Türk-İş Genel Merkez Binası önünde eylem yaparken gözaltına alındığı haberi geldi. Türk-İş binası önüne gittiğimizde binanın polis tarafından abluka altına alındığını gördük.

Ankara Mücadele Birliği Platformu

TÜRK-İŞ ABLUKASI KALKTI

26 Mayıs genel eylemi sürerken, İzmirli 8 kadın Tekel işçisinin Türk-İş genel merkez binasına kendilerini zincirlemek istedikleri ve bu esnada gözaltına alındığı haberini almıştık ve Türk-İş binasına gittiğimizde binanın polis ablukasında olduğunu belirtmiştik.

Son birkaç gündür Tekel işçilerinin Türk-İş binalarını işgal etmeleri Ankara'ya da sıçramıştı; ancak dün Aynur Çamalan ve Tekel işçileriyle birlikte 6 kişinin, bugün de 8 Tekel işçisinin benzer şekilde gözaltına alınışının ardından bina bugün öğle saatlerine dek abluka altındaydı.

Akşam saatlerine doğru çevik kuvvet Türk-İş Genel Merkezi önünden ayrıldı; fakat bölgede sivil polis yoğunluğu dikkat çekici. Ankara'nın 3 Haziran bekleyişi sürüyor.

GREVİ YAPANA MI YAPTIRANA MI BAKILMALI?

Sistemin can simidi burjuva sendikacılık, tarih 22 Şubat 2010'u gösterirken, Ankara'yı adeta işgal eden Tekel eylemlerini sonlandırmak için 26 Mayıs 2010 tarihinde grev yapılması kararı almıştı. Tekirdağ ilinde de bu tarihte grev vardı. Tekirdağ Eğitim Sen önünde toplanan yaklaşık 50 kişilik grevci, grev gömleklerini giyerek, saat 13:00 da yürüyüşe geçti. Vali Konağı Caddesi üzerinden, basın açıklamasının yapılacağı Tuğlalı Park'a kadar "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Ne 4-B Ne 4-C, Herkese Güvence" "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Eğitim Haktır Satılmaz", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir" gibi sloganlar atılarak gelindi. DİSK işçilerinin de katılımıyla davullu zurnalı halaylar çekildi. Basın açıklaması yapılarak eylem sonlandırıldı.

Tekel İşçilerinin yarattığı sınıf bilinçli mücadele birliğinin örülmesi, devletin, hükümetin ve sendikaların paniklemesine neden olmuştu. Çünkü bu gidiş iyi değildi. Ama ka-

pitalizmden yana iyi değildi. "Nasıl edilir neler yapılır da, Tekel işçilerinin bu eylemi sonlandırılır"ın hesapları yapıldı. Bütün yöntemler, saldırılar kullanılmasına rağmen eylem, daha da büyüyerek yaygınlaştı. İlköğretim öğrencilerinin bile desteğini sokaklara taşıyordu. Burjuvazinin iktidarı çatırdıyordu. Sistemin ahval-i şita'sı ürktüyordu egemenleri. Çünkü işçiler emekçiler artık iktidara giden yoldaydılar.

15-16 Haziran 1970'deki eylemde de paniklemişlerdi. O zaman kurtarıcı olan, eylemcileri evlerine dönmesi için radyolardan telkinlerde bulunan ve eylemin bitirilmesi için can hıraş çalışan DİSK idi. Bugün de Tekel ateşinin söndürülmesi için 4 konfederasyon, 26 Mayıs grevinin kararını bu koşullarda almıştır, almak zorunda kalmıştır.

Eylem anı gelip çatığında ise, Türk-İş ve DİSK 1 saatlik eylemle durumu geçiştirmeye çalıştılar. Sendikaların bu tavır, Tekel işçilerinin birçok ilde Türk-İş binalarının işgallerini

getirmişti. Anlamına uygun eylemi, KESK tam gün çalışmayarak gerçekleştirmişti. Ancak; hatırlanmasında fayda vardır. 2009 yılı yazında, Hükümet ve yetkili sendikalarla yapılan toplu görüşmelerde KESK, "TİS (Toplu İş Sözleşmesi) Yoksa Grev Var" sloganını ön plana çıkarmıştı. TİS olmadı. O halde grev yada grevler olmalıydı. 25 Kasım ve 26 Mayıs grevleri bunun günahını salmak mı? diye sorgulamadan geçilmiyor.

Tekirdağ'da 25 Kasım 2009 yılında yapılan "Uyarı Grevi" coşkulu geçmişti. 26 Mayıs'ta yapılanın da uyarı grevi olması ayrı bir eleştiri konusu olmakla birlikte, 25 Kasım'daki grevden daha coşkulu geçti. Sendikaların yapmak istemedikleri ancak koşulların dayattığı bu grev, sendikalara rağmen devrimci emekçiler tarafından uygulanmıştır.

Tekel işçileriyle beraber iktidara doğru yürüyüş devam ediyor.

Tekirdağ'dan Bir Devrimci Emekçi

KONFEDERASYONLAR MÜCADELE KARARLARINDAN VAZGEÇTİLER

Mahmut CANYURT “Bildiğiniz gibi, Tekel işçilerinin mücadelesi, işçi sınıfının yükselmesinde önemli bir dönemeç olmuştur.

Bu direnişler devam ederken 22 Şubat’ta (4 konfederasyon) bir araya gelerek 12 talep belirledi. Ve taleplerin karşılanması için hükümete 3 ay süre verdi.

Ancak 26 Mayıs gelip çatığında konfederasyonlar mücadele kararlarından vazgeçtiler. Oysa daha geçen hafta 30 işçi kardeşimiz, taşeronlaştırmanın, özelleştirmenin ve işçi yaşamını hiçe sayma politikalarının kurbanı oldu. ..

Biz sonuna kadar taleplerimizin takipçisiyiz, alınan kararın arkasındayız. Konfederasyonlarımızı da taleplerinin arkasında durmaya çağırıyoruz.”

Açıklamanın ardından KESK’lilerin bugün çalışmayacaklarını açıklayarak basın açıklamasını sona erdirdi.

Çekilen halayların ardından 12.30’da kitle dağıldı. □

Antep’te KESK, 26 Mayıs günü saat 11.30’da Öğretmenevi önünde toplanarak Eski Adliye önüne sloganlarla yürüyüş yaptı.

Öğretmenevi önünde toplanan KESK üyeleri ve demokratik kitle örgütleri, Eski Adliye önüne kadar “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz” şeklinde sloganlarla ve kısa ajitasyon konuşmaları ile yürüyüş yaptılar.

Eski Adliye önüne gelindiğinde ise KESK dönem sözcüsü Ali ERSÖNMEZ basın açıklamasını okudu. Ersönmez taleplerini dile getirerek neden iş bıraktıklarını açıkladı.

Daha sonra ise açıklama yapan TÜMTİS Şube Sekreteri

EYLEM YAPTIKLAR İŞTEN ATILDILAR

TEKEL işçilerine destek için eylem yaptılar, işlerinden oldular! 26 Mayıs eylemine katılan taşeron işçiler işten atıldı!

26 Mayıs eylemleri kapsamında DİSK Dev Sağlık-İş’in kararı doğrultusunda Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi’nde iş bırakma eylemi yapan dört işçinin sözleşmeleri 27 Mayıs sabahı feshedildi. □

ELİNİZDEN GELENİ ARDINIZA KOYMAYIN!

15 Mayıs 2010 Cumartesi günü akşam saatlerinde, İzmir’in Menemen ilçesi Asarlık Mahallesinde Mücadele Birliği dergisi dağıtımında sivil polisler tarafından dergi dağıtımını yapan arkadaşlara müdahale edilmek istendi.

Daha önce de bu bölgede sivil polisler, dergi dağıtımını yapan arkadaşlara müdahalede bulunmak istemiş, ancak dağıtım yapan arkadaşlar sesli ajitasyon yaparak sivil polislerin müdahalesini geri püskürtmüşlerdi.

Cumartesi akşamı da aynı bölgede sivil polisler dergi dağıtımını yapan arkadaşların yanına gelerek GBT taraması yapmak istediler. Arkadaşlar da sivil polislerin kimliklerini ad-soyadlarını isteyin-

ce beş dakikalık ağız dalaşı yaşandı. Bu tartışmanın sonrasında araçlarına binip giden sivil polisler, yaklaşık 200 metre sonra geri dönerek otobüs durağında asılı olan Devrimci Öğrenci Birliği’nin düzenlemiş olduğu “Denizlerden Mazlumlara Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği Ulusal Soruna Leninist Bakış” adlı panelin afişini yırtmak isteyince, sivil polisler, hem dergi dağıtımını yapan arkadaşlar hem de Asarlık gençliği müdahalede bulundu. Polislerin “buraya belediyeden izin almadan afiş asamazsınız” demesi üzerine toplanan 20-25 kişilik grubun gençlerinden birisi “ben belediyenin malı değilim, bir tane de bana afiş verin ben üstüme asıp da dolaşacağım, sıkıyorsa bana ceza yazın”

dedi.

Sonra orada bulunan esnaf da afişlerimizden isteyerek dükkanlarına astılar. Bunun üzerine sinirlenen sivil polisler “bir daha sizi burada afiş asarken görürsek 147 TL ceza yazarız ve bir daha bu şekilde yüksek sesle hakaret tarzı konuşursanız sizi gözaltına alırız, siz hükümete dua edin yoksa biz size ne yapacağımızı iyi bilirdik” demesi üzerine dergi dağıtımını yapan arkadaşlardan biri de “elinizden geleni ardınıza koymayın” dedi.

Daha sonra etrafımızda toplanan gençlik “size bir şey olursa biz buradayız, kimse size burada bir şey yapamaz” diyerek bizi desteklediler.

İzmir Mücadele Birliği

ULUSAL SORUNA LENİNİST BAKIŞ

16 Mayıs Pazar günü saat 14.30'da Ayışığı Sanat Merkezi'nde Devrimci Öğrenci Birliği tarafından "Ulusal Soruna Leninist Bakış" isimli bir panel gerçekleştirildi. Panel panelist olarak Devrimci Öğrenci Birliği'nden ve Mücadele Birliği Platformu'ndan birer konuşmacı katıldı.

Panel iki bölümden oluştu. İlk bölümde ulusal sorunun ne olduğu anlatılırken, ikinci bölüm soru-cevap şeklinde geçti. Panel, Mayıs ayının yoğunluğunun anlatıldığı kısa bir konuşmadan sonra bir şiirle başladı. İlk olarak DÖB'den bir öğrenci söz aldı. Konuşmasında Kürt halkının yıllardır yürüttüğü mücadelenin ne kadar önemli ve ders alınması gereken bir mücadele olduğunu, ulusların kendi kaderini tayin hakkı bakış açısıyla anlattı.

Mücadele Birliği Platformu adına söz alan arkadaş da konuşmasına "ulusal sorunu, ezilen ulus sorununu kavramak için olaylara duygulardan yalıtık bir şekilde bakmak gerekiyor. Ezilen ulus sorununa kim ki hangi taraf yani karşı-devrim cephesi olsun ya da devrim cephesi olsun duygularıyla bakarsa gidebileceği tek bir yer var, o da sadece kan, gözyaşı ve acıdır" diyerek başladı. Daha sonra ulus nedir, işgal, ilhak nedir gibi kavramlara değindi.

Ardından Kürdistan'ın ulusal mücadelesini geniş bir şekilde ele aldı. Son zamanlarda öne çıkarılan bu savaş bitsin gibi yaklaşımlara cevap olarak da "artık bu savaş, bu acılar bitsin dediğiniz taraf TC devletinin kendisi, yani Kürdistan'ı işgal eden, ilhak eden ve asla ve asla oranın egemenliğinden vazgeçmeyecek olan ve her zaman Kürdistan'ın üzerinde kanla beslenen, TC devletinin kendisi. O yüzden Kürt halkı bu talebinde çok haklı ama bu talebin gerçekleşmesi için bugüne kadar yürüttüğü özgürlük mücadelesini Kürt ve Türk halklarının mücadelesi birliği temelinde, Türkiye-Kürdistan birleşik devrimi temelinde alınması gerekiyor, yani bataklık sineklerini öldürerek değil, bataklık kurutma anlayışıyla hareket edilmesi gerekiyor" dedi. Lenin'den alıntılar yaparak da konuşmasını zenginleştirdi.

Daha sonra soru-cevap bölümüne geçildi. Soru cevap bölümünde ağırlıklı olarak Kürdistan sorununa yönelik sorular soruldu. Soru-cevap bölümünün ardından panel sona erdi.

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi

ANTEP'TE HAKİ KARER ANILDI

1977'de ölümsüzleşen Haki Karer, BDP Şahinbey ilçe örgütünde anıldı. 18 Mayıs Salı günü saat 12.00'da ilçe binası önünde toplanan kitle, saat 14.00 sıralarında Haki Karer'in vurulduğu yere doğru yürüyüş yaptı. Anmaya, BDP Milletvekillerinden İbrahim Bilici ve Aysel Tuğluk da katıldı.

Yürüyüş sırasında Mayıs ayında ölümsüzleşen devrim savaşçılarının resimlerinden oluşan pankart açıldı. Açılan Pankartlarda "Tarihi Yaratan Şehitlerimizdir, Şehid'in Gulan'e Rumeta Mene, Mayıs Şehitleri Mücadele Onurumuzdur" sloganı yer alıyordu.

Haki Karer'in ölümsüzleştiği yere gelindiğinde anma konuşması yapıldı. konuşmada "bizi var eden şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyorum, hepinizi selamlıyorum. Denizler idama giderken 'Yaşasın Türk ve Kürt Halkının Birlikte Mücadelesi' dedi. Haki yoldaş, eğer kardeşlikse ben onlarla yürüyeceğim dedi. Onun için Antep'teydi" denildi. Daha sonra yine Haki Karer'i anlatan konuşmalar yapıldı.

Konuşmalardan sonra Karer'in ölümsüzleştiği yere karanfiller konuldu. Daha sonra kitle, ilçe binasına doğru tekrardan sloganlarla yürüyüşe geçti. İlçe birası önünde milletvekilleri konuşma yaparak Haki Karer'i andılar. Aysel Tuğluk konuşmasında anayasaya da değinerek referandumu boykot edeceklerini açıkladı.

Ardından ilçe binasında sinevizyon gösterimiyle anma sona erdi. Anmaya Adıyaman, Malatya, Adana ve Mersin illerinden de katılım oldu. □

KAPİTALİZMİN SALDIRILARINA KARŞI DEVRİM SAFLARINA

29 Mayıs günü İzmir Devrimci Öğrenci Birliği olarak "AB ve GATS Sürecinde Mesleki Dönüşümler ve Yetkin Mühendislik" başlığı altında bir panel düzenledik.

Panelimizde konuşmacı olarak Artı İvme dergisinden arkadaşlar yer aldı. Mesleki dönüşümlerin neden ve hangi amaçla emperyalistlerce ortaya atıldığını anlatan panelist arkadaşlar AB'nin diğer emperyalistlere karşı mücadele edebilmek için emekçileri daha çok sömürmesi gerektiğini anlattılar; bu projenin GATS isimli "Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması"nın sonucu olduğunu söylediler.

Bu anlaşma hizmet ticaretini düzenleyen ilk anlaşma iken Telekom, posta, eğitim, sağlık vs. bir çok alanı düzenliyor. Türkiye'nin ise %46'lık oran ile en fazla hizmet alanını serbest dolaşıma açan ülke olduğunu ve gelişmekte olan ülkelerde bu oranın % 18 ortala-

maya sahip olduğunu belirttiler. Var olan tabloda Türkiye'de istihdam olanaklarının yabancı sermayeye peşkeş çekildiği, emek-gücünün ucuzladığı, yedek sanayi ordusunun daha da büyüdüğü ve emekçilerin akreditasyon, mesleki yeterlilik belgeleri ve mesleğe kabul kurulları ve sınavları gibi ek sorunlarla uğraştıklarını anlattılar. Avukatlık mesleğinin yanı sıra sağlık alanında da ciddi bir saldırının gerçekleştiğini belirttiler. Sağlık alanına bu saldırının yansması sağlık ocaklarının tasfiyesi, özel muayenehaneler, çalışanlar açısından "performansa" dayalı ücret ve koruyucu sağlık hizmetlerinin ortadan kaldırılması şeklinde gerçekleşiyor. Dikkat çekici birkaç örneği de aktarırsak eğer bir aile hekimi iki ay üst üste binden az hastaya bakarsa sözleşmesi iptal ediliyor ve eğer bir ayda baktığı hastaların %15'ini uzmana sevk ederse maaşından kesinti yapılıyor.

Eğitimde ve mühendislik alanında yapılan saldırıların öz itibarıyla aynı fakat biçimsel olarak farklı olduğunu belirtti arkadaşlar.

Sadece çalışanların değil bu hizmetlerden yararlanan emekçi insanların da bu süreçten etkileneceğini belirttiler. Panelin sona ermesinden sonra soru cevap bölümüne geçildi. Mücadelenin anti-kapitalist temelde ve artık sendika veya odaları da aşan yeni araçları da kullanmanın gerektiği sonucuyla sona erdi.

Emperyalist-kapitalist sistem saldırılarına son hızla devam ederken biz işçilere emekçilere "Kapitalizm Öldürür, Kapitalizmi Öldürün" şiarını hedef almaktan başka bir çare kalmıyor. Artık devrim yoluyla baskı ve sömürüye son verme zamanı geldi. Ayağa kalkma, kavgaya katılma zamanıdır. HAYDİ İLERİ!

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği

ŞERZAN KURT ÖLÜMSÜZDÜR

11 Mayıs günü Muğla'da, faşistlerin yurtsever öğrencilere saldırısında ağır yaralanan Şerzan Kurt, 19 Mayıs'ta ölümsüzleşti. Beyin ölümü gerçekleşen, ama otopsi için kalbinin durması beklenen Şerzan Kurt'u, yüzlerce kişi bekliyor. Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenci ve analar, ailesiyle birlikte onu son yolculuğuna uğurlamak üzere, Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi'nin bahçesinde bekliyor.

20 Mayıs günü sabahın erken saatlerinde bekleyen insanların yüzünde hüznün, kin ve öfke en dikkat çekici duygulardı. İzmir'in emekçi mahallelerinden gelen anaların sessiz ama öfkeli bekleyişleri, devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilerin hüznünlü ama bir o kadar da intikam diye slogan atan haykırışla-

rı, Şerzan'ın ailesinin bu yaşananlara karşı şaşkın bakışları, bütün gün hastanenin bahçesinde yüzlerce Şerzan'ın doğduğunu gösteriyordu.

Şerzan'ın fotoğrafıyla gelen Ege Üniversitesi öğrencileri "Şehit Namırın", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "TC Şaşırma Bizi Dağa Taşırma", "Hepimiz Şerzan'ız", "Pkk Halktır Halk Burada", "Ey Şehit Reya Te Reya Meye" sloganlarıyla Şerzan'ın sesi soluğu oldular.

Sabah saatlerinde, bekleyen kitleyi provoke etmek isteyen bir faşist, "burada cenazemiz var" diye uyarılmasına rağmen aynı tavrı sürdürünce öfkeli kalabalık tarafından güzel bir dayak yedi. Daha sonra sakinleşen kitle bekleme yerine geri döndü. Saat 15.00'e doğru "Faşizme Geçit Yok Şerzan Kurt Ölümsüzdür" pankartıyla Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencileri hastanenin acil kapısının önünden bekleme yerine doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş sırasında "Katil Devlet Hesap Verecek", "Şerzan Yoldaş Ölümsüzdür", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarını attılar. On-

ları gören analar ve gençler sloganlara ısıklıklar ve zılgıtlarla yanıt verdi. Öğrenciler adına konuşma yapan bir arkadaş, konuşmasında şunlara değindi: "Bizler Şerzan'ın yattığı hastanenin yanı başında olan Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencileriyiz. Şerzan Kurt ne bir ilkti ne de son olacak. Biz bunun bilincindeyiz. Yıllarca devrimci-demokrat öğrenciler, Kürt öğrenciler polis kurşunuyla, devlet kurşunuyla katledildi. Bizler bunun bilincindeyiz ve bizler burada öğrencileriz Şerzan Kurt arkadaşımızı kesinlikle bundan sonra yaşatacağız. Kürt arkadaşımızı haklı mücadelesiyle yaşatacağız. Şerzan Kurt arkadaşımızı devrime olan inancımızla yaşatacağız".

"Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganı atılırken yoldan geçen yaşlı bir adamın 'faşist sizsiniz' demesi üzerine herkes bir anda adamın peşinden koşmaya başladı. Polisin korumaya aldığı adam, dövülmekten son anda kurtuldu. Polisin yaklaşmadığı bahçede sürekli provokasyon yaratmaya çalışarak müdahale etmek istemesi boşa çıkarıldı. Akşam saatlerine kadar beklemeye devam eden insanlar 21 Mayıs sabahı tekrar görüşmek üzere hastaneden ayrıldı.

İzmir Mücadele Birliği

ŞERZAN KURT MEMLEKETİNE UĞURLANDI

11 Mayıs'ta Muğla Üniversitesi'nde çıkan olaylarda polis kurşunuyla vurulan Şerzan KURT, 24 Mayıs Pazartesi günü sabah saatlerinde hayatını yitirdi. Cenazesi 9 Eylül Hastanesi'nden alınıp Bayraklı Adli Tıp Kurumu'na götürüldü.

Adliyenin önünde bekleyen kitle üzgün ve öfkeliydi. Uzun bir bekleyişten sonra İzmir BDP Başkanı Yusuf Kaya, gerginliği yatıştırmak ve olabilecek olayları engellemek için kitleye şöyle seslendi: "Partideki gençliğimize, sosyalist gençlere ve devrimcilere sesleniyorum. Birazdan Şerzan'ın cenazesini alacağız, dışarıdan bize yönelik provokasyon olabilir. Lütfen onlara cevap vermeyelim. Şerzan'a yakışır bir şekilde onu özgür topraklara uğurlayalım".

Açıklamadan sonra cenaze çıkarılırken kitle alkışlarla "Şehit Namırın", "Şerzan Yoldaş Ölümsüzdür", "Katil Devlet He-

sap Verecek", "İntikam intikam", "Faşist TC. Kürdistan'dan Defol", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "PKK Halktır Halk Burada", "Ege Faşizme Mezar Olacak", "Ev Şehit Riyade Riyameyî", "PKK Cepheye Misillemeye" sloganları atıldı.

Sonra Şerzan'ı son yolculuğuna uğurlamak için memleketi Batman'a götürmek üzere hav limanına yaklaşık 35 aracın oluşturduğu konvoyla gidildi. Saat 18.00'de Diyarbakır'a giden uçağa binildi...

**YAŞASIN KÜRT-TÜRK HAKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!
KÜRDİSTANDA TEK ÇÖZÜM
YA DEVRİM YA ÖLÜM!
KÜRT HALKI DEVRİMLE ÖZGÜRLEŞECEK!**

İzmir Mücadele Birliği

BAHARA ŞİİRLERLE MERHABA

16 Mayıs Pazar günü Ayışığı Sanat Merkezinde şair dostlarımızın da katıldığı “Şiirde İmge” konulu “Bahara Şiirlerle Merhaba” etkinliği düzenledik. Etkinlik öncesinden hazırladığımız Şiir Sergisinde şairlerden seçtiğimiz toplumsal içerikli şiirler, sergide büyük ilgi gördü.

Program Ayışığı Sanat Merkezi’nden bir arkadaşımızın yaptığı konuşmayla başladı. Ayışığı Şiir Atölyesi kendi şiir üretimlerinin de bulunduğu kısa bir şiir dinletisi sundu. Sonrasında Ayışığı Keman Atölyesinden konservatuvar öğrencisi hocamızın vermiş olduğu keman dinletisi, katılımcılara duygulu anlar yaşattı.

Keman dinletisinin ardından Şair Adil OKAY, Şair Osman ERKAN, Şair Yusuf

KAPTAN Şiirde İmge konusunu konuşmak üzere sahneye geldiler. Şairlerimiz kendilerini tanıtarak başladılar ve şiir yolculuğuna nasıl çıktıklarından bahsettiler.

İlk olarak Şair Adil Okay imge üzerine; “İlk kez Hegel’in dile getirdiği imge ve imgenin ne olduğu sorusu, Aristoteles’ten beri süren, ‘öz ve biçim’ tartışmasının yerini almıştır. Şiir yazan bü yük çoğunluk imge ile kurguyu, imge ile şiirin amacını karıştırmaktadır. Avrupa’da Rimbaud ve Lautreamont’dan, Türkiye’de Nazım’dan beri şiirde artık ölçü, uyak, hece sayısı, konuşklama kuralları kullanılmıyor. Ama imge aranıyor. Roger Caillos’un belirttiği gibi, ‘Doğuştan kör’ bir şiir dizesi ve imge değildir ama ‘Bahar geliyor ben göremeyeceğim’, mısrası bir imgedir. Çünkü yan anlamlar yaratıyor, düşündürüyor, çağrışımlara yol açıyor. Dinleyici-okuyucu tarafından yeniden üretiliyor. Öyleyse imgeyi yeniden üretilen şiir birimi olarak görebiliriz.” diyerek Ruhan Mavruk, Adnan Yücel, Osman Erkan, Yusuf Kaptan’ın şiirlerinden imge üzerine örnekler verdi. Ayışığı Sanat Merkezi’ne böyle bir etkinlik düzenlemiş olduğu için teşekkür ederek

sözlerini tamamladı.

Şair Yusuf Kaptan ise İmge’yi terimsel anlamında ve gelişimi üzerinde konuşmalar yaptıktan sonra kendi şiirlerini okudu. Şair Osman Erkan ise İmge üzerine şiirlerden örnekler vererek açıklamalarda bulundu. Ve kendi şiiri olan ‘Eyyo’ şiirini okudu. Ve konuşmalarına Ayışığı Sanat Merkezi’ne teşekkür ederek son verdi.

Söyleşi soru cevap bölümünden sonra sona erdi. Verilen kısa aranın ardından çalışmalarını Adana Ayışığı Sanat Merkezinde sürdüren Grup Bahara Ezgi, ağırlıklı türkülerden oluşan kısa bir müzik dinletisi gerçekleştirdi. Müzik dinletisinin ardından etkinliğimiz sona erdi.

Bizler Adana Ayışığı Sanat Merkezi olarak, umudumuz kavgada kavgamız sanatımızla şiarıyla çıktığımız bu yolda bu tür sanatsal faaliyetlere bundan sonra da devam edeceğimizi belirtiyor ve herkesi birlikte üretmeye çağırıyoruz. Bizi izlemeye devam edin çünkü AYIŞIĞI karanlıkta yol gösterir.

**UMUDUMUZ KAVGADA
KAVGAMIZ SANATIMIZLA
Adana Ayışığı Sanat Merkezi**

EW KİRİN KİRİNA ŞERZAN KURT’E... Bu Çıglık Şerzan Kurt’un Çıglığıdır

22 Mayıs Cumartesi günü, İzmir Ayışığı Sanat Merkezi olarak Kurdi-Der’de (Kürt Dili Araştırma Ve Geliştirme Derneği) bir tiyatro etkinliği yaptık. Tiyatromuz, Newroz’u anlatan Ewin a Newroz isimli tiyatroydu.

Tiyatro başlamadan önce Mücadele Birliği Platformu adına bir arkadaşımız kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında şunlara değindi: “Bizler Kürtçe tiyatroyu Türkçe tiyatrodaki olduğu gibi kendi kurumumuzda da yaygınlaştırmaya çalışıyoruz. Bunun da en temel nedeni, Kürt halkının geçmişten bugüne kadar olan mücadelesindeki en temel unsurlarından biri, bir halkı halk yapan dilinin mutlaka geliştirilmesi, yaygınlaştırılmasıdır. Bu konuda Mücadele Birliği Platformu ve Ayışığı Sanat Merkezi olarak ezilen bir ulusun mücadelesini kendi mücadelemiz olarak algılıyoruz.

Biz ezilen ulus özgürleşmediği sürece Türkiye’de hiçbir işçinin, hiçbir emekçinin asla özgürleşmeyeceğine, ezilen ulus kendi kaderini özgürce kendisi tayin etmediği sürece Türkiye’de

hiçbir işçinin özgürleşmeyeceğine inanıyoruz. Bu konuda da kültür sanat çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Bugün bu etkinliğin gerçekleşmesinde Kürdi-Der başkanı Mustafa hewale ve bu etkinliği gerçekleştirmemize vesile olan Mamoste Ape Mihemed’e katkıları için teşekkür ediyoruz.”

Konuşmadan sonra tiyatro oyununa geçildi. Tiyatroda özellikle Şerzan Kurt’a değinilen bölüm, alkış aldı. “Donmasına çocuk gülüşlerin, 12 yaşında 13 kurşunla öldürülmeye, çocukluğunda havan topuyla parçalanmaya katledilmeye, daha gençliğinde Muğla’nın ortasında polis kurşunuyla öldürülmeye karşı bir isyandır. Bu isyan büyük bir isyandır. Bu isyan katledilen Uğur Kaymaz’ın, Ceylan Önkol’un, Şerzan Kurt’un isyanıdır”. Tiyatro İşçileri Atölyesi adına bir arkadaşımız da konuşma yaptı. Yoğun ilgi çeken tiyatro oyunundan sonra daha büyük etkinliklerden buluşmak üzere veda edildi.

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi

Nurhaklarda Yanan Ateş Sönmeyecek

5 Aralık 2009... Donduran Ankara ayazı... Sabahın ilk ışıkları yükseliyor ufuktan. Gişelerde bekletilen otobüslerden iniyor sabırsız ve öfkeli yüzler. Bir o kadar da kararlı! Gergin bekleyiş, sloganlar, tartışmalar... Bir yürüyüş başlıyor ardından. Kimse ne kadar süreceğini bilmiyor yürüyüşün.

O gün yürüyerek gişelerden Ankara'ya adımını atanlar, tam 78 gün sürecek zorlu bir yolculuğun ilk adımlarını attıklarını bilmiyordu.

Stadyuma hapsedildiler, yollardan çevrildiler, defalarca gözaltına alındılar, Abdi İpekçi'de gaza ve tazyikli suya boğuldular. Donma tehlikeleri atlattılar. Ve sonunda Ankara'nın göbeğinde, Sakarya Caddesi'nde, derme çatma çadırlardan bir kent yarattılar.

Yeni Dönem Yayıncılık tarafından çıkarılan "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor & Tekel Güncesi" isimli kitap, işçilerin 14 Aralık gecesi yola çıkışlarıyla başlayan serüvenlerini tüm yalnızlığıyla ortaya seriyor. Okur, eylemin en başından itibaren tutulan günce sayesinde bizzat onun içinde yaşıyor. Direnişin o zorlu hikayesini sıcak bir dille gün gün okura sunuyor.

Bu zorlu yürüyüşün her gününe, önemli anlarına ilişkin fotoğraflar ve orada dağıtılan bildirilere yer verilmesi, kitaba ayrıca belgesel bir yapıt havası veriyor.

İşçi sınıfı hareketi tarihinde daha şimdiden son derece önemli bir yer kazanan bu büyük deneyimi daha yakından incelemek isteyenler için güzel bir fırsat.

Kitabın adı: Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor
Yayınevi: Yeni Dönem Yayıncılık
Sayfa sayısı: 307

ulusal soruna
leninist bakış

Gençlik NE YAPMALI

Daima...

Daima...

Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor

Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği

